



Izdevums
latviešu valodā

Informācija un paziņojumi

61. gadagājums

2018. gada 14. maijs

Saturs

IV Paziņojumi

EIROPAS SAVIENĪBAS IESTĀŽU UN STRUKTŪRU SNIEGTI PAZIŅOJUMI

Eiropas Savienības Tiesa

2018/C 166/01	Eiropas Savienības Tiesas jaunākās publikācijas <i>Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī</i>	1
---------------	---	---

V Atzinumi

JURIDISKAS PROCEDŪRAS

Tiesa

2018/C 166/02	Lieta C-524/15: Tiesas (virspalāta) 2018. gada 20. marta spriedums (<i>Tribunale di Bergamo</i> (Itālija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – kriminālprocess pret <i>Luca Menci</i> (Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Pievienotās vērtības nodoklis (PVN) — Direktīva 2006/112/EK — Maksājamā PVN nemaksāšana — Sankcijas — Valsts tiesību akti, ar ko paredz administratīvo sodu un kriminālsodu par tām pašām darbībām — Eiropas Savienības Pamattiesību harta — 50. pants — Princips ne bis in idem — Administratīva soda krimināltiesisks raksturs — Viena un tā paša pārkāpuma pastāvēšana — 52. panta 1. punkts — Ne bis in idem principa ierobežojumi — Nosacījumi)	2
---------------	--	---

2018/C 166/03	Apvienotās lietas C-688/15 un C-109/16: Tiesas (piektā palāta) 2018. gada 22. martā spriedums (<i>Lietuvos Aukščiausiasis Teismas</i> (Lietuva) lūgumi sniegt prejudiciālu nolēmumu) – prasības, kuras iesnieguši <i>Agnieška Anisimovienė</i> u.c. (C-655/15)/ “ <i>Indēliju ir investiciju draudimas</i> ” VJ (C-109/16) (Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Noguldījumu garantiju un kompensāciju ieguldītājiem sistēmas — Direktīva 94/19/EK — 1. panta 1. punkts — Noguldījumi — Īslaicīgas situācijas, kuras rada parasti banku darījumi — Direktīva 97/9/EK — 2. panta 2. punkta otrā daļa — No ieguldītājiem saņemtie vai tiem piederošie līdzekļi, kurus viņu vārdā glabā ieguldījumu sabiedrība saistībā ar ieguldījumu darījumiem — Kredītiestāde, kas emitējusi pārvedamus vērtspapīrus — Privātpersonu šai iestādei nodotie līdzekļi kā maksājums par parakstīšanos uz nākotnes pārvedamiem vērtspapīriem — Direktīvas 2004/39/EK piemērošana — Minētās iestādes bankrots pirms konkrētu pārvedamu vērtspapīru emisijas — Valsts uzņēmums, kurš atbildīgs par noguldījumu garantiju un kompensāciju ieguldītājiem sistēmām — Iespēja atsaukties uz Direktīvām 94/19/EK un 97/9/EK attiecībā pret šo uzņēmumu)	3
2018/C 166/04	Lieta C-187/16: Tiesas (virspalāta) 2018. gada 20. marta spriedums – Eiropas Komisija/Austrijas Republika (Valsts pienākumu neizpilde — Direktīva 92/50/EEK un Direktīva 2004/18/EK — Publiski pakalpojumu līgumi — Valsts spiestuve — Personu apliecinošu dokumentu un citu oficiālu dokumentu izgatavošana — Līgumu slēgšanas tiesību piešķiršana privāttiesību uzņēmumam, iepriekš neveicot publiskā iepirkuma procedūru — Īpaši drošības pasākumi — Dalībvalstu būtisku interešu aizsardzība)	4
2018/C 166/05	Lieta C-244/16 P: Tiesas (virspalāta) 2018. gada 13. marta spriedums – <i>Industrias Químicas del Vallés, SA</i> /Eiropas Komisija (Apelācija — Augu aizsardzības līdzekļi — Īstenošanas regula (ES) 2015/408 — Augu aizsardzības līdzekļu laišana tirgū un aizstājamo vielu saraksta izveidošana — Darbīgās vielas “metaksilā” iekļaušana šajā sarakstā — Prasība atcelt tiesību aktu — Pieņemamība — LESD 263. panta ceturtā daļa — Reglamentējošs akts, kas nav saistīts ar īstenošanas pasākumiem — Individuāli skarta persona)	5
2018/C 166/06	Lieta C-256/16: Tiesas (trešā palāta) 2018. gada 15. marta spriedums (<i>Finanzgericht Düsseldorf</i> (Vācija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – <i>Deichmann SE/Hauptzollamt Duisburg</i> (Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Pieņemamība — Antidempings — Tādas regulas spēkā esamība, ar kuru tiek izpildīts Tiesas spriedums, ar ko iepriekšējās regulas atzītas par spēkā neesošām — Izpildes pienākums — Juridiskais pamats — Regula (ES) Nr. 1225/2009 — 14. pants — Dalībvalstu noteiktie antidempinga maksājumu iekasēšanas elementi — Valstu muitas iestāžu rīkojums par antidempinga maksājumu atmaksāšanas apturēšanu — Tādas procedūras atsākšana, kas notikusi pirms regulu atzīšanas par spēkā neesošām — 10. pants — Atpakaļejoša spēka aizliegums — Kopienas Muitas kodekss — 221. pants — Noilgums — 236. pants — Tādu nodokļu atmaksāšana, kas nav jāmaksā)	5
2018/C 166/07	Apvienotās lietas C-327/16 un C-421/16: Tiesas (pirmā palāta) 2018. gada 22. marta spriedums (<i>Conseil d'État</i> (Francija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – <i>Marc Jacob/Ministre des Finances et des Comptes publics</i> (C-327/16), <i>Ministre des Finances et des Comptes publics/Marc Lassus</i> (C-421/16) (Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Tiešie nodokļi — Brīvība veikt uzņēmējdarbību — Dažādu valstu uzņēmējdarbību apvienošana, sadalīšana, aktīvu pārvešana un akciju maiņa — Direktīva 90/434/EEK — 8. pants — Vērtspapīru maiņas darījums — Kapitāla pieaugums saistībā ar šo darījumu — Nodokļa uzlikšanas atlikšana — Kapitāla zaudējumi saņemto vērtspapīru turpmākas pārvešanas laikā — Rezidences valsts nodokļu ieturēšanas kompetence — Atšķirīga attieksme — Pamatojums — Nodokļu uzlikšanas kompetences sadalījuma starp dalībvalstīm saglabāšana)	6
2018/C 166/08	Lieta C-355/16: Tiesas (pirmā palāta) 2018. gada 15. marta spriedums (<i>Conseil d'État</i> (Francija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – <i>Christian Picart/Ministre des Finances et des Comptes publics</i> (Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Nolīgums starp Eiropas Kopienu un tās dalībvalstīm, no vienas puses, un Šveices Konfederāciju, no otras puses, par personu brīvu pārvietošanos — Tiešie nodokļi — Dzīvesvietas maiņa no dalībvalsts uz Šveici — Nerealizētā kapitāla pieauguma no būtiskām līdzdalībām izcelsmes dalībvalstī reģistrētas sabiedrības pamatkapitālā aplikšana ar nodokli šādas maiņas gadījumā — Nolīguma piemērošanas joma)	7

2018/C 166/09	Lieta C-384/16 P: Tiesas (virspalāta) 2018. gada 13. marta spriedums – <i>European Union Copper Task Force</i> /Eiropas Komisija (Apelācija — Augu aizsardzības līdzekļi — Īstenošanas regula (ES) 2015/408 — Augu aizsardzības līdzekļu laišana tirgū un aizstājamo vielu saraksta izveidošana — Darbīgās vielas “vara savienojumu” iekļaušana šajā sarakstā — Prasība atcelt tiesību aktu — Pieņemamība — LESD 263. panta ceturtā daļa — Reglamentējošs akts, kas nav saistīts ar īstenošanas pasākumiem — Individuāli skarta persona)	8
2018/C 166/10	Lieta C-431/16: Tiesas (desmitā palāta) 2018. gada 15. marta spriedums (<i>Tribunal Superior de Justicia de Castilla y León</i> (Spānija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – <i>Instituto Nacional de la Seguridad Social (INSS), Tesorería General de la Seguridad Social (TGSS)/José Blanco Marqués</i> (Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Migrējošu darba ņēmēju sociālais nodrošinājums — Regula (EEK) Nr. 1408/71 — 12. un 46.a – 46.c pants — Tāda paša veida pabalsti — Jēdziens — Noteikums par pārklāšanās novēršanu — Jēdziens — Nosacījumi — Valsts tiesību noteikums, ar kuru paredzēta piemaksa pie pilnīgas pastāvīgas darbnespējas pensijas darba ņēmējiem vecumā no 55 gadiem — Piemaksas apturēšana nodarbinātības gadījumā vai vecuma pensijas saņemšanas gadījumā)	8
2018/C 166/11	Lieta C-470/16: Tiesas (pirmā palāta) 2018. gada 15. marta spriedums (<i>High Court (Irlande)</i> (Īrija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – <i>North East Pylon Pressure Campaign Limited, Maura Sheehy/An Bord Pleanála, Minister for Communications, Climate and Environment, Ireland, Attorney General</i> (Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Noteiktu projektu ietekmes uz vidi novērtējums — Direktīva 2011/92/ES — Attiecīgās sabiedrības locekļu tiesības celt prasību — Priekšlaicīga prasība — Izmaksu, kas nav pārmērīgas, un lēmumu, darbības vai bezdarbības, uz ko attiecas direktīvas noteikumi par sabiedrības līdzdalību, jēdziens — Orhūsas konvencijas piemērojamība)	9
2018/C 166/12	Lieta C-482/16: Tiesas (pirmā palāta) 2018. gada 14. marta spriedums (<i>Oberlandesgericht Innsbruck</i> (Austrija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – <i>Georg Stollwitzer/ÖBB Personenverkehr AG</i> (Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Sociālā politika — LESD 45. pants — Nediskriminācijas vecuma dēļ princips — Eiropas Savienības Pamattiesību harta — 21. panta 1. punkts — Direktīva 2000/78/EK — 2., 6. un 16. pants — Atsauces datums izvirzīšanai augstākam līmenim — Diskriminējošs dalībvalsts tiesiskais regulējums, ar kuru ir izslēgta pirms 18 gadu vecuma sasniegšanas pabeigtu nodarbinātības laikposmu ieskaitīšana, nosakot atalgojumu — Vienlīdzīgas attieksmes principam pretrunā esošu tiesību normu atcelšana)	10
2018/C 166/13	Lieta C-533/16: Tiesas (otrā palāta) 2018. gada 21. marta spriedums (<i>Najvyšší súd Slovenskej republiky</i> (Slovākija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – <i>Volkswagen AG/Finančné riaditeľstvo Slovenskej republiky</i> (Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Kopēja pievienotās vērtības nodokļa (PVN) sistēma — Direktīva 2006/112/EK — 167. – 171. pants — Tiesības uz PVN atskaitīšanu — Tiesības uz PVN atmaksu nodokļu maksātājiem, kas nav reģistrēti atmaksas dalībvalstī — 178. panta a) punkts — Tiesību uz PVN atskaitīšanu izmantošanas noteikumi — Direktīva 2008/9/EK — PVN atmaksāšanas noteikumi — Noilguma termiņš — Nodokļu neitralitātes princips — PVN, kas samaksāts un iekļauts rēķinos vairākus gadus pēc attiecīgo preču piegādes — Atmaksas tiesību atteikums noilguma termiņa iestāšanās dēļ, kas esot sācies preču piegādes dienā)	11
2018/C 166/14	Lieta C-537/16: Tiesas (virspalāta) 2018. gada 20. marta spriedums (<i>Corte suprema di cassazione</i> (Itālija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – <i>Garlsson Real Estate SA, likvidācijas procesā, Stefano Ricucci, Magiste International SA/Commissione Nazionale per le Società e la Borsa (Consob)</i> (Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Direktīva 2003/6/EK — Tirgus manipulācijas — Sodi — Valsts tiesību akti, kuros par tiem pašiem faktiem ir paredzēts gan administratīvais sods, gan kriminālsods — Eiropas Savienības Pamattiesību harta — 50. pants — Ne bis in idem princips — Administratīvā soda krimināltiesiskais raksturs — Tas pats nodarījums — 52. panta 1. punkts — Ne bis in idem principa ierobežojumi — Nosacījumi)	12
2018/C 166/15	Lieta C-551/16: Tiesas (pirmā palāta) 2018. gada 21. marta spriedums (<i>Centrale Raad van Beroep</i> (Nīderlande) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – <i>J. Klein Schiphorst/Raad van bestuur van het Uitvoeringsinstituut werknemersverzekeringen</i> (Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Sociālais nodrošinājums — Nolīgums starp Eiropas Kopienu un Šveices Konfederāciju — Sociālā nodrošinājuma sistēmu koordinācija — Regula (EK) Nr. 883/2004 — 7., 63. un 64. pants — Bezdarbnieka pabalsti — Bezdarbnieks, kurš dodas uz citu dalībvalsti — Tiesību uz pabalstiem saglabāšana — Ilgums)	12

2018/C 166/16	Lieta C-557/16: Tiesas (otrā palāta) 2018. gada 14. marta spriedums (<i>Korkein hallinto-oikeus</i> (Somija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – <i>Astellas Pharma GmbH/Helm AG, Lääkealan turvallisuus- ja kehittämiskeskus (Fimea)</i> (Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Direktīva 2001/83/EK — Cilvēkiem paredzētas zāles — 28. un 29. pants — Zāļu tirdzniecības atļaujas izdošanas decentralizētā procedūra — 10. pants — Ģenēriskās zāles — Atsauces zāļu datu aizsardzības periods — Attiecīgo dalībvalstu kompetento iestāžu pilnvaras noteikt aizsardzības perioda sākšanās brīdi — Attiecīgo dalībvalstu tiesu kompetence kontrolēt aizsardzības perioda sākšanās brīža noteikšanu — Efektīva tiesību aizsardzība tiesā — Eiropas Savienības Pamattiesību harta — 47. pants)	13
2018/C 166/17	Lieta C-568/16: Tiesas (piektā palāta) 2018. gada 22. marta spriedums (<i>Amtsgericht Nürtingen</i> (Vācija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – kriminālprocess pret <i>Faiz Rasool</i> (Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Maksājumu pakalpojumi — Direktīva 2007/64/EK — 3. panta e) un o) punkts — 4. panta 3. punkts — Pielikums — 2. punkts — Piemērojamība — Daudzfunkcionālu terminālu ar iespēju izņemt skaidru naudu ekspluatācija azartspēļu zālēs — Valsts iestāžu represīvās prakses saskaņotība — Ar prettiesisku darbību iegūtu naudas summu konfiskācija — Eiropas Savienības Pamattiesību harta — 17. pants)	14
2018/C 166/18	Lieta C-575/16: Tiesas (sestā palāta) 2018. gada 15. marta spriedums – Eiropas Komisija/Čehijas Republika (Valsts pienākumu neizpilde — LESD 49. pants — Brīvība veikt uzņēmējdarbību — Notāri — Pilsonības nosacījums — LESD 51. pants — Dalība valsts varas īstenošanā)	15
2018/C 166/19	Apvienotās lietas C-596/16 un C-597/17: Tiesas (virspalāta) 2018. gada 20. marta spriedums (<i>Corte suprema di cassazione</i> (Itālija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – <i>Enzo Di Puma/Commissione Nazionale per le Società e la Borsa (Consob)</i> (C-596/16), <i>Commissione Nazionale per le Società e la Borsa (Consob)/Antonio Zecca</i> (C-597/16) (Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Direktīva 2003/6/EK — Iekšējās informācijas ļaunprātīga izmantošana — Sodi — Valsts tiesību akti, kuros par tiem pašiem faktiem ir paredzēts gan administratīvais sods, gan kriminālsods — Galīga sprieduma krimināllietā res judicata spēks attiecībā uz administratīvo procedūru — Galīgs spriedums krimināllietā, ar ko attaisno apsūdzībās, kuras celtas par informācijas ļaunprātīgu izmantošanu — Soda efektivitāte — Eiropas Savienības Pamattiesību harta — 50. pants — Ne bis in idem princips — Administratīvā soda krimināltiesiskais raksturs — Tas pats nodarījums — 52. panta 1. punkts — Ne bis in idem principa ierobežojumi — Nosacījumi)	15
2018/C 166/20	Lieta C-104/17: Tiesas (devītā palāta) 2018. gada 15. marta spriedums (<i>Curtea de Apel Constanța Pitești</i> – (Rumānija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – <i>SC Cali Esprou SRL/Administrația Fondului pentru Mediu</i> (Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Direktīva 94/62/EK — Iepakojums un izlietotais iepakojums — Izlietotā iepakojuma reģenerācija un pārstrāde — Ieguldījums valsts vides fondos — Iepakotu izstrādājumu un iepakojuma laišana vietējā tirgū, nemainot šo iepakojumu — “Piesārņotājs maksā” princips — Piesārņotāja kvalifikācija)	16
2018/C 166/21	Apvienotās lietas C-133/17 un C-134/17: Tiesas (desmitā palāta) 2018. gada 21. marta spriedums (<i>Curtea de Apel Cluj</i> (Rumānija) lūgumi sniegt prejudiciālu nolēmumu) – <i>Dănuț Podilă u.c./Societatea Națională de Transport Feroviar de Călători “CFR Călători” SA București</i> (C-133/17), <i>Costel Nicușor Mucea/SMDA Mureș Insolvency SPRL</i> , kas rīkojas <i>SC Industria Sârmei SA Câmpia Turzii</i> maksātnespējas administratora statusā (C-134/17) (Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Direktīva 89/391/EEK — Darba ņēmēju drošība un veselība darbā — Klasificēšana par darba vietu, kurā darba ņēmējiem ir īpašs risks vai īpaši apstākļi — Drošības un veselības aizsardzības darbā risku novērtējums — Darba devēja pienākumi)	17
2018/C 166/22	Lieta C-125/17: Tiesas (devītā palāta) 2018. gada 22. februāra rīkojums (<i>Commissione tributaria provinciale di Roma</i> (Itālija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – <i>Luigi Bisignani/Agenzia delle Entrate – Direzione Provinciale 1 di Roma</i> (Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Tiesas Reglamenta 53. panta 2. punkts un 99. pants — Kapitāla brīva aprīte — LESD 64. un 65. pants — Direktīva 2011/16/ES — Administratīvā sadarbība nodokļu jomā — Kapitāla pārvedums uz Vatikāna Pilsētvalsti — Pienākums deklarēt līdzekļu pārvedumu uz ārvalstīm vai no tām — Atcelšana)	17

2018/C 166/23	Lieta C-58/18: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2018. gada 30. janvārī iesniedza <i>Justice de Paix du canton de Visé</i> (Beļģija) – <i>Michel Schyns/Belfius Banque SA</i>	18
2018/C 166/24	Lieta C-63/18: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2018. gada 1. februārī iesniedza <i>Tribunale Amministrativo Regionale per la Lombardia</i> (Itālija) – <i>Vitali SpA/Autostrade per l'Italia SpA</i>	19
2018/C 166/25	Lieta C-101/18: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2018. gada 12. februārī iesniedza <i>Consiglio di Stato</i> (Itālija) – <i>Idi Srl/Arcadis – Agenzia Regionale Campana Difesa Suolo</i>	19
2018/C 166/26	Lieta C-133/18: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2018. gada 20. februārī iesniedza <i>tribunal administratif de Montreuil</i> (Francija) – <i>Sea Chefs Cruise Services GmbH/Ministre de l'Action et des Comptes publics</i>	20
2018/C 166/27	Lieta C-138/18: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2018. gada 22. februārī iesniedza <i>Vestre Landsret</i> (Dānija) – <i>Skatteministeriet/Estron A/S</i>	21
2018/C 166/28	Lieta C-147/18: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2018. gada 23. februārī iesniedza <i>Audiencia Provincial de Almería</i> (Spānija) – <i>Banco Mare Nostrum S.A./Ignacio Jesús Berenguel Nieto un Carmen Sonia Salinas López</i>	21
2018/C 166/29	Lieta C-154/18: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2018. gada 27. februārī iesniedza <i>The Labour Court, Ireland</i> (Īrija) – <i>Tomás Horgan, Claire Keegan/Minister for Education & Skills, Minister for Finance, Minister for Public Expenditure & Reform, Īrija un Attorney General</i>	22
2018/C 166/30	Lieta C-159/18: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2018. gada 27. februārī iesniedza <i>Justice de paix du troisième canton de Charleroi</i> (Beļģija) – <i>André Moens/Ryanair Ltd</i>	23
2018/C 166/31	Lieta C-169/18: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2018. gada 2. martā iesniedza <i>Court of Appeal</i> (Īrija) – <i>Atif Mahmood, Shabina Atif, Mohammed Ahsan, Noor Habib, Mohammed Haroon, Nik Bibi Haroon/Minister for Justice and Equality</i>	24
2018/C 166/32	Lieta C-174/18: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2018. gada 5. martā iesniedza <i>Tribunal de première instance de Liège</i> (Beļģija) – <i>Jean Jacob, Dominique Lennertz/Beļģijas valsts</i>	25
2018/C 166/33	Lieta C-190/18: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2018. gada 13. martā iesniedza <i>justice de paix de Schaerbeek</i> (Beļģija) – <i>Société nationale de chemins de fer belges (SNCB)/Gherasim Sorin Rusu</i>	25

Vispārējā tiesa

2018/C 166/34	Lieta T-80/16: Vispārējās tiesas 2018. gada 22. marta spriedums – <i>Shire Pharmaceuticals Ireland/EMA</i> (Cilvēkiem paredzētas zāles — Pieteikuma par zāļu reti sastopamu slimību ārstēšanai statusa piešķiršanu atzīšana par derīgu — Ievērojams labums — EMA lēmums atteikt atzīt par derīgu pieteikumu par zāļu reti sastopamu slimību ārstēšanai statusa piešķiršanu — Regulas (EK) Nr. 141/2000 3. panta 1. punkta b) apakšpunkts un 5. panta 1., 2. un 4. punkts)	27
2018/C 166/35	Lieta T-581/16: Vispārējās tiesas 2018. gada 22. marta spriedums – <i>Popotas/Ombuds</i> (Civildienests — Ierēdņi — Uzaicinājums pieteikties uz konkursu — Eiropas ombuda biroja ģenerālsekretārs — Padomdevējas komitejas atzinums — Šī atzinuma neņemšana vērā — Atlases procedūras pārkāpums — Acīmredzamas kļūdas vērtējumā — Vienlīdzīga attieksme — Labas pārvaldības princips — Atbildība)	27

2018/C 166/36	Lieta T-806/16: Vispārējās tiesas 2018. gada 22. marta spriedums – <i>Agricola J.M./EUIPO – Miguel Torres</i> (“CLOS DE LA TORRE”) (Eiropas Savienības preču zīme — Iebildumu process — Eiropas Savienības vārdiskas preču zīmes “CLOS DE LA TORRE” reģistrācijas pieteikums — Agrāka Eiropas Savienības vārdiska preču zīme “TORRES” — Relatīvs atteikuma pamats — Regulas (EK) Nr. 207/2009 8. panta 1. punkta b) apakšpunkts (tagad – Regulas (ES) 2017/1001 8. panta 1. punkta b) apakšpunkts) — Sajaukšanas iespēja)	28
2018/C 166/37	Lieta T-235/17: Vispārējās tiesas 2018. gada 22. marta spriedums – <i>Dometic Sweden/EUIPO</i> (“MOBILE LIVING MADE EASY”) (Eiropas Savienības preču zīme — Eiropas Savienības vārdiskas preču zīmes “MOBILE LIVING MADE EASY” reģistrācijas pieteikums — Absolūts atteikuma pamats — Atšķirtspējas neesamība — Regulas (EK) Nr. 207/2009 7. panta 1. punkta b) apakšpunkts (tagad – Regulas (ES) 2017/1001 7. panta 1. punkta b) apakšpunkts)) — Pienākums norādīt pamatojumu — Regulas Nr. 207/2009 75. pants (tagad – Regulas 2017/1001 94. pants)	29
2018/C 166/38	Lieta T-229/16: Vispārējās tiesas 2018. gada 19. marta rīkojums – <i>Pio De Bragança/EUIPO – Ordem de São Miguel da Ala</i> (“QUIS UT DEUS”) (Eiropas Savienības preču zīme — Atcelšanas process — Eiropas Savienības grafiska preču zīme “QUIS UT DEUS” — Pieteikuma par preču zīmes reģistrācijas pagarināšanu neesamība — Preču zīmes izslēgšana no reģistra pēc reģistrācijas izbeigšanās — Tiesvedības izbeigšana pirms sprieduma taisīšanas)	29
2018/C 166/39	Lieta T-822/16: Vispārējās tiesas 2018. gada 16. marta rīkojums – <i>Kik Textilien und Non-Food/EUIPO – FF Group Romania</i> (“_kix”) (Eiropas Savienības preču zīme — Iebildumu process — Eiropas Savienības grafiskas preču zīmes “_kix” reģistrācijas pieteikums — Apstrīdētā lēmuma atsauksana — Strīda priekšmeta zudums — Tiesvedības izbeigšana pirms sprieduma taisīšanas — Reglamenta 173. panta 1. un 2. punkts — Otra procesa EUIPO apelācijas padomē dalībnieka iestāšanās lietā — Pēc termiņa beigām iesniegts atbildes raksts)	30
2018/C 166/40	Lieta T-130/17: Vispārējās tiesas 2018. gada 15. marta rīkojums – <i>Polskie Górnictwo Naftowe i Gazownictwo/Komisija</i> (Prasība atcelt tiesību aktu — Dabasgāzes iekšējais tirgus — Direktīva 2009/73/EK — Komisijas lēmums, ar ko groza nosacījumus par izņēmumu no Savienības noteikumiem par gāzes vada OPAL ekspluatācijas nosacījumiem saistībā ar trešo personu piekļuvi un tarifu tiesisko regulējumu — Tieša skāruma neesamība — Nepieņemamība)	31
2018/C 166/41	Lieta T-134/17 R: Vispārējās tiesas priekšsēdētāja 2018. gada 20. marta rīkojums – <i>Hércules Club de Fútbol/Komisija</i> (Pagaidu noregulējums — Piekļuve dokumentiem — Dokumenti attiecībā uz administratīvo procesu pirms Komisijas lēmuma pieņemšanas attiecībā uz valsts atbalstu, ko Spānija īstenojusi trīs profesionālu futbola klubu labā — Tiesības uz aizstāvību — Piekļuves atteikums — Pieteikums par pagaidu pasākumu noteikšanu — Steidzamības neesamība)	32
2018/C 166/42	Lieta T-108/18: Prasība, kas celta 2018. gada 22. februārī – <i>Universität Koblenz-Landau/Komisija un Izglītības, audiovizuālās jomas un kultūras izpildaģentūra</i>	32
2018/C 166/43	Lieta T-110/18: Prasība, kas celta 2018. gada 22. februārī – <i>Grange Backup Power/Komisija</i>	33
2018/C 166/44	Lieta T-136/18: Prasība, kas celta 2018. gada 1. martā – <i>Kuota International/EUIPO – Sintema Sport</i> (“K”)	34
2018/C 166/45	Lieta T-137/18: Prasība, kas celta 2018. gada 2. martā – <i>Chrome Hearts/EUIPO – Shenzhen Van St. Lanh Jewelry</i> (Krusta attēls)	35
2018/C 166/46	Lieta T-147/18: Prasība, kas celta 2018. gada 1. martā – <i>APG Intercon u.c./Padome u.c.</i>	36
2018/C 166/47	Lieta T-148/18: Prasība, kas celta 2018. gada 2. martā – <i>UE/Komisija</i>	37
2018/C 166/48	Lieta T-179/18: Prasība, kas celta 2018. gada 7. martā – <i>Scordis, Papapetrou & Co u.c./Padome u.c.</i>	37
2018/C 166/49	Lieta T-183/18: Prasība, kas celta 2018. gada 12. martā – <i>VL u.c./Parlaments</i>	38

2018/C 166/50	Lieta T-187/18: Prasība, kas celta 2018. gada 9. martā – VP/Cedefop	39
2018/C 166/51	Lieta T-188/18: Prasība, kas celta 2018. gada 12. martā – Papaconstantinou u.c./Padome u.c.	40
2018/C 166/52	Lieta T-189/18: Prasība, kas celta 2018. gada 15. martā – Lipitalia 2000 un Assograssi/Komisija . . .	40
2018/C 166/53	Lieta T-193/18: Prasība, kas celta 2018. gada 19. martā – Andreas Stihl/EUIPO – Giro Travel (Pelēkas un oranžas krāsas kombinācija)	42
2018/C 166/54	Lieta T-194/18: Prasība, kas celta 2018. gada 16. martā – Rewe-Beteiligungs-Holding International/EUIPO – Wessanen Benelux (“BonNatura”)	42
2018/C 166/55	Lieta T-196/18: Prasība, kas celta 2018. gada 20. martā – Vital Capital Investments u.c./Padome u.c. .	43
2018/C 166/56	Lieta T-201/18: Prasība, kas celta 2018. gada 23. martā – Diusa Rendering un Assograssi/Komisija . .	44
2018/C 166/57	Lieta T-202/18: Prasība, kas celta 2018. gada 23. martā – Bruel/Komisija	45
2018/C 166/58	Lieta T-209/18: Prasība, kas celta 2018. gada 22. martā – Porsche/EUIPO – Autec (Automobiļi)	46
2018/C 166/59	Lieta T-210/18: Prasība, kas celta 2018. gada 22. martā – Porsche/EUIPO – Autec (Automobiļi)	46
2018/C 166/60	Lieta T-213/18: Prasība, kas celta 2018. gada 27. martā – Brita/EUIPO (Krāna dzērienu sagatavošanai un dozēšanai forma)	47
2018/C 166/61	Lieta T-222/18: Prasība, kas celta 2018. gada 23. martā – Aliança – Vinhos de Portugal/EUIPO – Lidl Stiftung (“ALIANÇA VINHOS DE PORTUGAL”)	48
2018/C 166/62	Lieta T-684/17: Vispārējās tiesas 2018. gada 13. marta rīkojums – Amorepacific/EUIPO – Primavera Life (“p primera Pure Sprout Energy”)	49

IV

(Paziņojumi)

EIROPAS SAVIENĪBAS IESTĀŽU UN STRUKTŪRU SNIEGTI PAZIŅOJUMI

EIROPAS SAVIENĪBAS TIESA

Eiropas Savienības Tiesas jaunākās publikācijas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*

(2018/C 166/01)

Jaunākā publikācija

OV C 161, 7.5.2018.

Iepriekšējās publikācijas

OV C 152, 30.4.2018.

OV C 142, 23.4.2018.

OV C 134, 16.4.2018.

OV C 123, 9.4.2018.

OV C 112, 26.3.2018.

OV C 104, 19.3.2018.

Šie teksti pieejami

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Atzinumi)

JURIDISKAS PROCEDŪRAS

TIESA

Tiesas (virspalāta) 2018. gada 20. marta spriedums (*Tribunale di Bergamo* (Itālija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – kriminālprocess pret Luca Menci

(Lieta C-524/15) ⁽¹⁾

(Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Pievienotās vērtības nodoklis (PVN) — Direktīva 2006/112/EK — Maksājamā PVN nemaksāšana — Sankcijas — Valsts tiesību akti, ar ko paredz administratīvo sodu un kriminālsodu par tām pašām darbībām — Eiropas Savienības Pamattiesību harta — 50. pants — Princips *ne bis in idem* — Administratīva soda krimināltiesisks raksturs — Viena un tā paša pārkāpuma pastāvēšana — 52. panta 1. punkts — *Ne bis in idem* principa ierobežojumi — Nosacījumi)

(2018/C 166/02)

Tiesvedības valoda – itāļu

Iesniedzējtiesa*Tribunale di Bergamo***Pamata kriminālprocesa dalībnieks**

Luca Menci

piedaloties: *Procura della Repubblica***Rezolutīvā daļa**

1) Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 50. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka tam nav pretrunā tāds valsts tiesiskais regulējums, atbilstoši kuram var uzsākt kriminālprocesu pret personu par pienākuma maksāt PVN likumā noteiktajos termiņos nepildīšanu, pat ja šai personai par šīm pašām darbībām jau ir piemērots galīgs administratīvais sods, kam ir krimināltiesisks raksturs, šī 50. panta izpratnē, ar nosacījumu, ka

- šim tiesiskajam regulējumam ir vispārējo interešu mērķis, ar ko var attaisnot šādu procesu un sodu kumulēšanu, proti, pārkāpumu pievienotās vērtības nodokļa jomā apkarošana, un šiem procesiem un sodiem ir jābūt vēl papildu mērķiem,
- šajā tiesiskajā regulējumā ir ietvertas normas, ar ko nodrošina koordināciju, lai no procesu kumulēšanas izrietošie tiesību ierobežojumi attiecīgajām personām būtu ierobežoti ar strikti nepieciešamo, un
- šajā tiesiskajā regulējumā ir paredzētas normas, kas ļauj nodrošināt, ka visu piemēroto sodu bardzība ir ierobežota ar to, kas ir strikti nepieciešams, samērojot ar attiecīgā pārkāpuma smagumu.

- 2) Valsts tiesai, ņemot vērā visus pamatlietas apstākļus, ir jāpārlicinās, ka tiesību ierobežojumi, kuri attiecīgajai personai konkrēti rodas no valsts tiesiskā regulējuma piemērošanas šajā lietā un tajā atļautās procesa un sodu kumulēšanas, nav nesamērīgi salīdzinājumā ar izdarītā pārkāpuma smagumu.

⁽¹⁾ OV C 414, 14.12.2015.

Tiesas (piektā palāta) 2018. gada 22. martā spriedums (*Lietuvos Aukščiausiosis Teismas (Lietuva) lūgumi sniegt prejudiciālu nolēmumu*) – prasības, kuras iesnieguši *Agnieška Anisimovienė* u.c. (C-655/15) / “Indēliju ir investiciju draudimas” VI (C-109/16)

(Apvienotās lietas C-688/15 un C-109/16) ⁽¹⁾

(Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Noguldījumu garantiju un kompensāciju ieguldītājiem sistēmas — Direktīva 94/19/EK — 1. panta 1. punkts — Noguldījumi — Īslaicīgas situācijas, kuras rada parasti banku darījumi — Direktīva 97/9/EK — 2. panta 2. punkta otrā daļa — No ieguldītājiem saņemtie vai tiem piederošie līdzekļi, kurus viņu vārdā glabā ieguldījumu sabiedrība saistībā ar ieguldījumu darījumiem — Kredītiestāde, kas emitējusi pārvedamus vērtspapīrus — Privātpersonu šai iestādei nodotie līdzekļi kā maksājums par parakstīšanos uz nākotnes pārvedamiem vērtspapīriem — Direktīvas 2004/39/EK piemērošana — Minētās iestādes bankrots pirms konkrētu pārvedamu vērtspapīru emisijas — Valsts uzņēmums, kurš atbildīgs par noguldījumu garantiju un kompensāciju ieguldītājiem sistēmām — Iespēja atsaukties uz Direktīvām 94/19/EK un 97/9/EK attiecībā pret šo uzņēmumu)

(2018/C 166/03)

Tiesvedības valoda – lietuviešu

Iesniedzējtiesa

Lietuvos Aukščiausiosis Teismas

Pamatlietas puses

Prasītāji: *Agnieška Anisimovienė* u.c.

piedaloties: bankas “Snoras” AB, likvidācijas procesā, “Indēliju ir investiciju draudimas” VI, bankas “Finasta” AB (C-688/15),

piedaloties: Alvydas Raišelis, bankas “Snoras” AB, likvidācijas procesā (C-109/16).

Rezolutīvā daļa

- 1) Pirmkārt, Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 97/9/EK (1997. gada 3. marts) par ieguldītāju kompensācijas sistēmām normas un, otrkārt, Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 94/19/EK (1994. gada 30. maijs) par noguldījumu garantiju sistēmām, kas grozīta ar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2009/14/EK (2009. gada 11. marts), normas ir jāinterpretē tādējādi, ka uz prasījumiem saistībā ar līdzekļiem, kas ir norakstīti no kontiem, kuru īpašnieki kredītiestādē bijuši fiziskās personas, un ieskaitīti šīs iestādes vārdā atvērto kontos kā samaksa par nākotnes pārvedamiem vērtspapīriem, kuri šai pēdējai minētajai kredītiestādei bija jāemitē, tādos apstākļos, kuros šo vērtspapīru emisija galu galā netika īstenota minētās iestādes bankrota dēļ, attiecas gan Direktīvā 97/9 paredzētās kompensāciju ieguldītājiem sistēmas, gan Direktīvā 94/19 paredzētās noguldījumu garantiju sistēmas.

- 2) Direktīvas 97/9 2. panta 3. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka tādā situācijā, kurā uz prasījumiem attiecas gan Direktīvā 94/19 paredzētās noguldījumu garantiju sistēmas, gan Direktīvā 97/9 paredzētās kompensāciju ieguldītājiem sistēmas un kurā valsts likumdevējs nav noteicis, ka uz šādiem prasījumiem attiecas viena vai otra no šīm divām direktīvām, lietu izskatošā tiesa, pamatojoties uz šo normu, nevar pati izlemt, kuru no šīm sistēmām var izmantot personas, kuras izvirzījušas šos prasījumus. Turpretim tādā situācijā personām, kas izvirzījušas šos prasījumus, ir jāizvēlas atbilstoši kurai no abām valsts tiesībās paredzētajām sistēmām, ar ko tiek īstenotas šīs abas direktīvas, tie vēlas saņemt kompensāciju.
- 3) Pirmkārt, Direktīvas 94/19, kas grozīta ar Direktīvu 2009/14, 1. panta 1. punkts un, otrkārt, Direktīvas 97/9 1. panta 4. punkts, kā arī 2. panta 2. punkta otrā daļa ir jāinterpretē tādējādi, ka privātpersonas uz tām var atsaukties valsts tiesā, pamatojot savus prasījumus par kompensāciju izmaksu pret valsts uzņēmumu, kurš dalībvalstī ir atbildīgs par noguldījumu garantiju un kompensāciju ieguldītājiem sistēmām.

⁽¹⁾ OV C 106, 21.3.2016.
OV C 156, 2.5.2016.

Tiesas (virspalāta) 2018. gada 20. marta spriedums – Eiropas Komisija/Austrijas Republika

(Lieta C-187/16) ⁽¹⁾

(Valsts pienākumu neizpilde — Direktīva 92/50/EEK un Direktīva 2004/18/EK — Publiski pakalpojumu līgumi — Valsts spiestuve — Personu apliecināšanu dokumentu un citu oficiālu dokumentu izgatavošana — Līgumu slēgšanas tiesību piešķiršana privāttiesību uzņēmumam, iepriekš neveicot publiskā iepirkuma procedūru — Īpaši drošības pasākumi — Dalībvalstu būtisku interešu aizsardzība)

(2018/C 166/04)

Tiesvedības valoda – vācu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Eiropas Komisija (pārstāvji: A. Tokár un B.-R. Killmann)

Atbildētāja: Austrijas Republika (pārstāvis: M. Fruhmann)

Rezolutīvā daļa

- 1) Piešķirot tieši Österreichische Staatsdruckerei GmbH pakalpojumu līgumu slēgšanas tiesības attiecībā uz pasu ar mikroshēmu, ārkārtas pasu, uzturēšanās atļauju, personas apliecību, autovadītāja apliecību kredītkartes formātā un transportlīdzekļa reģistrācijas apliecību kredītkartes formātā izgatavošanu, iepriekš neveicot iepirkumu Eiropas Savienības mērogā, un atstājot spēkā valsts tiesību normas, ar kurām līgumslēdzējam iestādēm ir uzlikts pienākums tieši piešķirt šo pakalpojumu līgumu slēgšanas tiesības šai sabiedrībai, iepriekš neveicot iepirkumu Savienības mērogā, Austrijas Republika nav izpildījusi savus pienākumus atbilstoši Padomes Direktīvas 92/50/EEK (1992. gada 18. jūnijs) par procedūru koordinēšanu valsts pakalpojumu līgumu piešķiršanai 4. panta 2. punktam un 8. pantam, lasot kopsakarā ar šīs direktīvas 11.–37. pantu, kā arī Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2004/18/EK (2004. gada 31. marts) par to, kā koordinēt būvdarbu valsts līgumu, piegādes valsts līgumu un pakalpojumu valsts līgumu slēgšanas tiesību piešķiršanas procedūru, 14. un 20. pantam, lasot kopsakarā ar šīs direktīvas 23.–55. pantu.
- 2) Prasību pārējā daļā noraidīt.

- 3) Austrijas Republika sedz savus tiesāšanās izdevumus, kā arī atlīdzina četras piektdaļas Eiropas Komisijas tiesāšanās izdevumu. Komisija sedz vienu piektdaļu savu tiesāšanās izdevumu.

⁽¹⁾ OV C 191, 30.5.2016.

Tiesas (virspalāta) 2018. gada 13. marta spriedums – *Industrias Químicas del Vallés, SA*/Eiropas Komisija

(Lieta C-244/16 P) ⁽¹⁾

(Apelācija — Augu aizsardzības līdzekļi — Īstenošanas regula (ES) 2015/408 — Augu aizsardzības līdzekļu laišana tirgū un aizstājamo vielu saraksta izveidošana — Darbīgās vielas “metalaksila” iekļaušana šajā sarakstā — Prasība atcelt tiesību aktu — Pieņemamība — LESD 263. panta ceturtā daļa — Reglamentējošs akts, kas nav saistīts ar īstenošanas pasākumiem — Individuāli skarta persona)

(2018/C 166/05)

Tiesvedības valoda – spāņu

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzēja: *Industrias Químicas del Vallés, SA* (pārstāvji: C. Fernández Vicién, C. Vila Gisbert un I. Moreno-Tapia Rivas, abogadas)

Otra lietas dalībiece: Eiropas Komisija (pārstāvji: I. Galindo Martín un P. Ondrůšek)

Rezolutīvā daļa

- 1) Apelācijas sūdzību noraidīt.
- 2) *Industrias Químicas del Vallés SA* atlīdzina tiesāšanās izdevumus.

⁽¹⁾ OV C 260, 18.7.2016.

Tiesas (trešā palāta) 2018. gada 15. marta spriedums (*Finanzgericht Düsseldorf* (Vācija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – *Deichmann SE/Hauptzollamt Duisburg*

(Lieta C-256/16) ⁽¹⁾

(Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Pieņemamība — Antidempings — Tādas regulas spēkā esamība, ar kuru tiek izpildīts Tiesas spriedums, ar ko iepriekšējās regulas atzītas par spēkā neesošām — Izpildes pienākums — Juridiskais pamats — Regula (ES) Nr. 1225/2009 — 14. pants — Dalībvalstu noteiktie antidempinga maksājumu iekasēšanas elementi — Valstu muitas iestāžu rīkojums par antidempinga maksājumu atmaksāšanas apturēšanu — Tādas procedūras atsākšana, kas notikusi pirms regulu atzīšanas par spēkā neesošām — 10. pants — Atpakaļejoša spēka aizliegums — Kopienas Muitas kodekss — 221. pants — Noilgums — 236. pants — Tādu nodokļu atmaksāšana, kas nav jāmaksā)

(2018/C 166/06)

Tiesvedības valoda – vācu

Iesniedzējtiesa

Finanzgericht Düsseldorf

Pamatlietas puses

Prasītāja: Deichmann SE

Atbildētāja: Hauptzollamt Duisburg

Rezolutīvā daļa

Uzdota jautājuma izvērtējumā nav konstatēts neviens apstāklis, kas varētu ietekmēt Komisijas Īstenošanas regulas (ES) 2016/223 (2016. gada 17. februāris), ar ko paredz procedūru tādu konkrētu tirgus ekonomikas režīma un individuālā režīma pieprasījumu novērtējumam, ko iesnieguši ražotāji eksportētāji no Ķīnas un Vjetnamas, un īsteno Tiesas spriedumu apvienotajās lietās C-659/13 un C-34/14, spēkā esamību.

(¹) OV C 260, 18.7.2016.

Tiesas (pirmā palāta) 2018. gada 22. marta spriedums (*Conseil d'État* (Francija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – *Marc Jacob/Ministre des Finances et des Comptes publics* (C-327/16), *Ministre des Finances et des Comptes publics/Marc Lassus* (C-421/16)

(Apvienotās lietas C-327/16 un C-421/16) (¹)

(Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Tiešie nodokļi — Brīvība veikt uzņēmējdarbību — Dažādu valstu uzņēmējdarbību apvienošana, sadalīšana, aktīvu pārvešana un akciju maiņa — Direktīva 90/434/EEK — 8. pants — Vērtspapīru maiņas darījums — Kapitāla pieaugums saistībā ar šo darījumu — Nodokļa uzlikšanas atlikšana — Kapitāla zaudējumi saņemto vērtspapīru turpmākas pārvešanas laikā — Rezidences valsts nodokļu ieturēšanas kompetence — Atšķirīga attieksme — Pamatojums — Nodokļu uzlikšanas kompetences sadalījuma starp dalībvalstīm saglabāšana)

(2018/C 166/07)

Tiesvedības valoda – franču

Iesniedzējtiesa

Conseil d'État

Pamatlietas puses

Prasītāji: *Marc Jacob* (C-327/16), *Ministre des Finances et des Comptes publics* (C-421/16)

Atbildētāji: *Ministre des Finances et des Comptes publics* (C-327/16), *Marc Lassus* (C-421/16)

Rezolutīvā daļa

- 1) Padomes Direktīvas 90/434/EEK (1990. gada 23. jūlijs) par kopēju nodokļu sistēmu, ko piemēro dažādu dalībvalstu uzņēmējdarbību apvienošanai, sadalīšanai, to aktīvu pārvešanai un akciju maiņai, redakcijā ar grozījumiem, kas izdarīti ar Aktu par Norvēģijas Karalistes, Austrijas Republikas, Somijas Republikas un Zviedrijas Karalistes pievienošanās nosacījumiem, kurš pielāgots ar Eiropas Savienības Padomes Lēmumu 95/1/EK, Euratom, EOTK (1995. gada 1. janvāris), 8. pants jāinterpretē tādējādi, ka tas pieļauj dalībvalsts tiesību aktus, saskaņā ar kuriem vērtspapīru maiņas darījuma, uz kuru attiecas šī direktīva, rezultātā radušais kapitāla pieaugums tiek konstatēts šī maiņas darījuma laikā, savukārt nodokļa uzlikšana šim pieaugumam tiek atlikta līdz gadam, kurā iestājas notikums – konkrētajā gadījumā maiņas rezultātā saņemto vērtspapīru pārvešana –, ar kuru izbeidzas šī nodokļa uzlikšanas atlikšana.
- 2) Direktīvas 90/434 redakcijā ar grozījumiem, kas izdarīti ar Aktu par Norvēģijas Karalistes, Austrijas Republikas, Somijas Republikas un Zviedrijas Karalistes pievienošanās nosacījumiem, kurš pielāgots ar Lēmumu 95/1, 8. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka tas pieļauj dalībvalsts tiesību aktus, kuros ir paredzēts nodokļa uzlikšanu vērtspapīru maiņas rezultātā gūtajam kapitāla pieaugumam, kas ir tikusi atlikta, veikt tad, kad notiek maiņas rezultātā saņemto vērtspapīru turpmāka pārvešana, lai gan šī pārvešana neietilpst šīs dalībvalsts nodokļu kompetencē.

- 3) LESD 49. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka tas nepieļauj dalībvalsts tiesību aktus, kuros situācijā, kurā maiņas rezultātā saņemto vērtspapīru turpmāka pārvešana neietilpst šīs dalībvalsts nodokļu kompetencē, ir paredzēts nodokļa uzlikšanu kapitāla pieaugumam, kas ir tikusi atlikta, veikt šīs pārvešanas brīdī, neņemot vērā iespējamus zaudējumus, kas radušies līdz ar šo pārvešanu, lai gan šādi zaudējumi tiek ņemti vērā gadījumā, ja minētās pārvešanas datumā nodokļu maksātāja, kas ir šo vērtspapīru īpašnieks, nodokļu rezidence ir šajā dalībvalstī. Kārība, kādā veicama šo kapitāla zaudējumu attiecināšana un aprēķināšana, ir jāparedz dalībvalstīm, ievērojot Savienības tiesības, konkrētajā gadījumā it īpaši brīvību veikt uzņēmējdarbību.

⁽¹⁾ OV C 305, 22.8.2016
OV C 392, 24.10.2016.

Tiesas (pirmā palāta) 2018. gada 15. marta spriedums (*Conseil d'État (Francija)*) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – *Christian Picart/Ministre des Finances et des Comptes publics*

(Lieta C-355/16) ⁽¹⁾

(Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Nolīgums starp Eiropas Kopienu un tās dalībvalstīm, no vienas puses, un Šveices Konfederāciju, no otras puses, par personu brīvu pārvietošanos — Tiešie nodokļi — Dzīvesvietas maiņa no dalībvalsts uz Šveici — Nerealizētā kapitāla pieauguma no būtiskām līdzdalībām izcelsmes dalībvalstī reģistrētas sabiedrības pamatkapitālā aplikšana ar nodokli šādas maiņas gadījumā — Nolīguma piemērošanas joma)

(2018/C 166/08)

Tiesvedības valoda – franču

Iesniedzējtiesa

Conseil d'État

Pamatlietas puses

Prasītājs: *Christian Picart*

Atbildētājs: *Ministre des Finances et des Comptes publics*

Rezolutīvā daļa

Tā kā tāda situācija kā pamatlietā aplūkotā neizriet no jēdziena “pašnodarbinātās personas” *ratione personae* piemērošanas jomas Nolīguma starp Eiropas Kopienu un tās dalībvalstīm, no vienas puses, un Šveices Konfederāciju, no otras puses, par personu brīvu pārvietošanos, kas parakstīts Luksemburgā 1999. gada 21. jūnijā, izpratnē, šī nolīguma noteikumi ir interpretējami tādējādi, ka tiem nav pretrunā tādi valsts, kura ir šī nolīguma puse, tiesību akti kā pamatlietā aplūkoti, saskaņā ar kuriem, ja fiziska persona pārceļ savu dzīvesvietu no šīs valsts uz citu valsti, kas ir minētā nolīguma puse, vienlaikus saglabājot savu saimniecisko darbību pirmajā no šīm abām valstīm, katru dienu vai vismaz reizi nedēļā neceļojot no savas saimnieciskās darbības veikšanas vietas uz savu dzīvesvietu, ir paredzēts nekavējoties uzlikt nodokli nerealizētajam kapitāla pieaugumam no būtiskām līdzdalībām, kas bija minētās personas turējumā tādu sabiedrību kapitālā, kuru darbību reglamentē pirmās no minētajām dalībvalstīm tiesību akti pēc šīs dzīvesvietas maiņas, un maksājamā nodokļa samaksas atlikšana ir pieļauta vienīgi ar nosacījumu, ka ir izveidotas pietiekamas garantijas, lai nodrošinātu minētā nodokļa samaksu, lai gan personai, kuras turējumā arī ir šādas līdzdalības, bet kura turpina uzturēties pirmās no šīm dalībvalstīm teritorijā, nodoklis tiek noteikts tikai šo līdzdalību atsavināšanas brīdī.

⁽¹⁾ OV C 335, 12.9.2016.

Tiesas (virspalāta) 2018. gada 13. marta spriedums – European Union Copper Task Force/Eiropas Komisija

(Lieta C-384/16 P) ⁽¹⁾

(Apelācija — Augu aizsardzības līdzekļi — Īstenošanas regula (ES) 2015/408 — Augu aizsardzības līdzekļu laišana tirgū un aizstājamo vielu saraksta izveidošana — Darbīgās vielas “vara savienojumu” iekļaušana šajā sarakstā — Prasība atcelt tiesību aktu — Pieņemamība — LESD 263. panta ceturtā daļa — Reglamentējošs akts, kas nav saistīts ar īstenošanas pasākumiem — Individuāli skarta persona)

(2018/C 166/09)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzēja: European Union Copper Task Force (pārstāvji: C. Fernández Vicién, C. Vila Gisbert un I. Moreno-Tapia Rivas, abogadas, un M. Miserendino, abogado)

Otra lietas dalībniece: Eiropas Komisija (pārstāvji: A. Lewis un P. Ondrůšek)

Rezolutīvā daļa

- 1) Apelācijas sūdzību noraidīt.
- 2) European Union Copper Task Force atlīdzina tiesāšanās izdevumus.

⁽¹⁾ OV C 314, 29.8.2016.

Tiesas (desmitā palāta) 2018. gada 15. marta spriedums (Tribunal Superior de Justicia de Castilla y León (Spānija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – Instituto Nacional de la Seguridad Social (INSS), Tesorería General de la Seguridad Social (TGSS)/José Blanco Marqués

(Lieta C-431/16) ⁽¹⁾

(Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Migrējošu darba ņēmēju sociālais nodrošinājums — Regula (EEK) Nr. 1408/71 — 12. un 46.a – 46.c pants — Tāda paša veida pabalsti — Jēdziens — Noteikums par pārkļāšanās novēršanu — Jēdziens — Nosacījumi — Valsts tiesību noteikums, ar kuru paredzēta piemaksa pie pilnīgas pastāvīgas darbnespējas pensijas darba ņēmējiem vecumā no 55 gadiem — Piemaksas apturēšana nodarbinātības gadījumā vai vecuma pensijas saņemšanas gadījumā)

(2018/C 166/10)

Tiesvedības valoda – spāņu

Iesniedzējtiesa

Tribunal Superior de Justicia de Castilla y León

Pamatlietas puses

Prasītāji: Instituto Nacional de la Seguridad Social (INSS), Tesorería General de la Seguridad Social (TGSS)

Atbildētājs: José Blanco Marqués

Rezolutīvā daļa

- 1) Tāds valsts tiesību noteikums kā pamatlietā aplūkotais, saskaņā ar kuru piemaksa pie pilnīgas pastāvīgas darbnespējas pensijas tiek apturēta uz laikposmu, kurā šīs pensijas saņēmējs saņem vecuma pensiju citā dalībvalstī vai Šveicē, ir samazināšanas klauzula Padomes Regulas (EEK) Nr. 1408/71 (1971. gada 14. jūnijs) par sociālā nodrošinājuma shēmu piemērošanu darbiniekiem, pašnodarbinātām personām un viņu ģimenes locekļiem, kas pārvietojas Kopienā, redakcijā, kas grozīta un atjaunināta ar Padomes Regulu (EK) Nr. 118/97 (1996. gada 2. decembris), kurā grozījumi izdarīti ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 592/2008 (2008. gada 18. decembris), 12. panta 2. punkta izpratnē.
- 2) Regulas Nr. 1408/71, redakcijā, kas grozīta un atjaunināta ar Padomes Regulu Nr. 118/97, kas grozīta ar Regulu Nr. 592/2008, 46.a panta 3. punkta a) apakšpunkts ir jāinterpretē tādējādi, ka tajā ietvertais jēdziens “pirmās dalībvalsts tiesību akti” ir jāsaprot kā tāds, kurā ietilpst interpretācija, ko valsts tiesību normai piešķir valsts augstākā tiesa.
- 3) Piemaksa pie pilnīgas pastāvīgas darbnespējas pensijas, kas piešķirta darba ņēmējam saskaņā ar kādas dalībvalsts tiesību aktiem, tāda kā pamatlietā aplūkotā, un vecuma pensija, ko šis pats darba ņēmējs ir ieguvis Šveicē, ir jāuzskata par tāda paša veida pabalstiem Regulas Nr. 1408/71, redakcijā, kas grozīta un atjaunināta ar Padomes Regulu Nr. 118/97, kas grozīta ar Regulu Nr. 592/2008, izpratnē.
- 4) Regulas Nr. 1408/71, redakcijā, kas grozīta un atjaunināta ar Padomes Regulu Nr. 118/97, kas grozīta ar Regulu Nr. 592/2008, 46.b panta 2. punkta a) apakšpunkts ir jāinterpretē tādējādi, ka tāds valsts noteikums par pabalstu nepārklāšanos kā tas, kas izriet no 1972. gada 23. jūnija Decreto 1646/1972 para la aplicación de la Ley 24/1972, de 21 de junio, en materia de prestaciones del Régimen General de la Seguridad Social (Dekrēts 1646/1972, ar ko īsteno 1972. gada 21. jūnija Likumu 24/1972 par pabalstiem no sociālās nodrošinājuma shēmas) 6. panta, nav piemērojams pabalstam, kurš tiek aprēķināts saskaņā ar minētās regulas 46. panta 1. punkta a) apakšpunkta i) daļu, ja šis pabalsts nav skaidri norādīts šīs pašas regulas IV pielikuma D daļā.

⁽¹⁾ OV C 402, 31.10.2016.

Tiesas (pirmā palāta) 2018. gada 15. marta spriedums (High Court (Irlande) (Īrija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – North East Pylon Pressure Campaign Limited, Maura Sheehy/An Bord Pleanála, Minister for Communications, Climate and Environment, Ireland, Attorney General

(Lieta C-470/16) ⁽¹⁾

(Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Noteiktu projektu ietekmes uz vidi novērtējums — Direktīva 2011/92/ES — Attiecīgās sabiedrības locekļu tiesības celt prasību — Priekšlaicīga prasība — Izmaksu, kas nav pārmērīgas, un lēmumu, darbības vai bezdarbības, uz ko attiecas direktīvas noteikumi par sabiedrības līdzdalību, jēdziens — Orhūsas konvencijas piemērojamība)

(2018/C 166/11)

Tiesvedības valoda – angļu

Iesniedzējtiesa

High Court (Īrija)

Pamatlietas puses

Prasītāji: North East Pylon Pressure Campaign Limited, Maura Sheehy

Atbildētāji: An Bord Pleanála, Minister for Communications, Climate and Environment, Ireland, Attorney General

Rezolutīvā daļa

- 1) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2011/92/ES (2011. gada 13. decembris) par dažu sabiedrisku un privātu projektu ietekmes uz vidi novērtējumu 11. panta 4. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka prasība, ka noteiktu tiesu procedūru izmaksas nedrīkst būt pārmērīgas, ir piemērojama tādai procedūrai dalībvalsts tiesā kā pamatlietā, kuras ietvaros tiek noteikts, vai attīstības atļaujas procedūrā var tikt atļauts celt prasību, un tas tā ir vēl jo vairāk tad, ja šī dalībvalsts nav noteikusi, kādā stadijā var tikt celta prasība.
- 2) Ja prasītājs vienlaicīgi izvirza gan pamatus, kas balstīti uz noteikumu par sabiedrības dalību lēmumu pieņemšanā saistībā ar vides jautājumiem neievērošanu, gan pamatus par citu noteikumu neievērošanu, Direktīvas 2011/92 11. panta 4. punktā paredzētā prasība, ka noteiktu tiesu procedūru izmaksas nedrīkst būt pārmērīgas, ir piemērojama tikai izdevumiem, kas ir saistīti ar to prasības daļu, kura ir balstīta uz noteikumu par sabiedrības līdzdalību neievērošanu.
- 3) Konvencijas par pieeju informācijai, sabiedrības dalību lēmumu pieņemšanā un iespēju griezties tiesu iestādēs saistībā ar vides jautājumiem, kas parakstīta 1998. gada 25. jūnijā Orhūsā un kas Eiropas Kopienas vārdā apstiprināta ar Padomes Lēmumu 2005/370/EK (2005. gada 17. februāris), 9. panta 3. un 4. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka, lai nodrošinātu efektīvu tiesas aizsardzību jomās, uz kurām attiecas Savienības vides tiesības, prasība, ka noteiktu tiesu procedūru izmaksas nedrīkst būt pārmērīgas, ir piemērojama tai celtās prasības daļai, uz kuru pati šī prasība, kāda tā atbilstoši Direktīvai 2011/92 izriet no šīs rezolutīvās daļas 2) punktā sniegtās atbildes, neattiecas, ciktāl prasītājs ar to cenšas panākt, lai tiek ievērotas valsts vides tiesības. Šīm tiesību normām nav tiešas iedarbības, bet valsts tiesai ir jāsniedz tāda valsts procesuālo tiesību interpretācija, kura, cik vien iespējams, ir ar tām saderīga.
- 4) Dalībvalsts nevar atkāpties no Konvencijas par pieeju informācijai, sabiedrības dalību lēmumu pieņemšanā un iespēju griezties tiesu iestādēs saistībā ar vides jautājumiem 9. panta 4. punktā un Direktīvas 2011/92 11. panta 4. punktā noteiktās prasības, ka noteiktu tiesu procedūru izmaksas nedrīkst būt pārmērīgas, ja celtā prasība tiek uzskatīta par nenozīmīgu vai ļaunprātīgu, vai tad, ja nepastāv saikne starp apgalvoto valsts vides tiesību pārkāpumu un kaitējumu videi.

⁽¹⁾ OV C 428, 21.11.2016.

Tiesas (pirmā palāta) 2018. gada 14. marta spriedums (Oberlandesgericht Innsbruck (Austrija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – Georg Stollwitzer/ÖBB Personenverkehr AG

(Lieta C-482/16) ⁽¹⁾

(Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Sociālā politika — LESD 45. pants — Nediskriminācijas vecuma dēļ princips — Eiropas Savienības Pamattiesību harta — 21. panta 1. punkts — Direktīva 2000/78/EK — 2., 6. un 16. pants — Atsauces datums izvirzīšanai augstākam līmenim — Diskriminējošs dalībvalsts tiesiskais regulējums, ar kuru ir izslēgta pirms 18 gadu vecuma sasniegšanas pabeigtu nodarbinātības laika posmu ieskaitīšana, nosakot atalgojumu — Vienlīdzīgas attieksmes principam pretrunā esošu tiesību normu atcelšana)

(2018/C 166/12)

Tiesvedības valoda – vācu

Iesniedzējtiesa

Oberlandesgericht Innsbruck

Pamatlietas puses

Prasītājs: Georg Stollwitzer

Atbildētāja: ÖBB Personenverkehr AG

Rezolutīvā daļa

LESD 45. pants, kā arī Padomes Direktīvas 2000/78/EK (2000. gada 27. novembris), ar ko nosaka kopēju sistēmu vienlīdzīgai attieksmei pret nodarbinātību un profesiju, 2., 6. un 16. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka tiem nav pretrunā tāds valsts tiesiskais regulējums kā tas, uz kuru attiecas pamatlīta un ar kuru, lai izbeigtu diskrimināciju vecuma dēļ, kas ir radies, piemērojot valsts tiesisko regulējumu, saskaņā ar kuru, klasificējot uzņēmuma darbiniekus algu skalā, tiek ieskaitīti tikai pēc 18 gadu vecuma sasniegšanas pabeigtie nodarbinātības laikposmi, šis vecuma ierobežojums ir atcelts ar atpakaļejošu spēku un attiecībā uz visiem šiem darbiniekiem, bet ir pieļauta tikai tādas darba pieredzes ņemšana vērā, kas ir iegūta uzņēmumos, kuri darbojas tajā pašā ekonomikas nozarē.

⁽¹⁾ OV C 428, 21.11.2016.

Tiesas (otrā palāta) 2018. gada 21. marta spriedums (Najvyšší súd Slovenskej republiky (Slovākija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – Volkswagen AG/Finančné riaditeľstvo Slovenskej republiky

(Lieta C-533/16) ⁽¹⁾

(Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Kopēja pievienotās vērtības nodokļa (PVN) sistēma — Direktīva 2006/112/EK — 167. – 171. pants — Tiesības uz PVN atskaitīšanu — Tiesības uz PVN atmaksu nodokļu maksātājiem, kas nav reģistrēti atmaksas dalībvalstī — 178. panta a) punkts — Tiesību uz PVN atskaitīšanu izmantošanas noteikumi — Direktīva 2008/9/EK — PVN atmaksāšanas noteikumi — Noilguma termiņš — Nodokļu neitralitātes princips — PVN, kas samaksāts un iekļauts rēķinos vairākus gadus pēc attiecīgo preču piegādes — Atmaksas tiesību atteikums noilguma termiņa iestāšanās dēļ, kas esot sācies preču piegādes dienā)

(2018/C 166/13)

Tiesvedības valoda – slovāku

Iesniedzējtiesa

Najvyšší súd Slovenskej republiky

Pamatlietas puses

Prasītāja: Volkswagen AG

Atbildētāja: Finančné riaditeľstvo Slovenskej republiky

Rezolutīvā daļa

Savienības tiesības ir interpretojamas tādējādi, ka tās nepieļauj dalībvalsts tiesisko regulējumu, saskaņā ar kuru tādos apstākļos kā pamatlietā aplūkoti, kuros nodokļu maksātājam izrakstītajā rēķinā ir iekļauts pievienotās vērtības nodoklis (PVN) un tas to ir samaksājis vairākus gadus pēc attiecīgo preču piegādes, tiesības uz PVN atmaksu tiek atteiktas, jo noilguma termiņš, kas minētajā tiesiskajā regulējumā ir paredzēts šo tiesību īstenošanai, esot sācies piegādes dienā un esot beidzies pirms atmaksas pieteikuma iesniegšanas.

⁽¹⁾ OV C 22, 23.1.2017.

Tiesas (virspalāta) 2018. gada 20. marta spriedums (*Corte suprema di cassazione* (Itālija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – *Garlsson Real Estate SA, likvidācijas procesā, Stefano Ricucci, Magiste International SA/Commissione Nazionale per le Società e la Borsa (Consob)*

(Lieta C-537/16) ⁽¹⁾

(Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Direktīva 2003/6/EK — Tirgus manipulācijas — Sodi — Valsts tiesību akti, kuros par tiem pašiem faktiem ir paredzēts gan administratīvais sods, gan kriminālsods — Eiropas Savienības Pamattiesību harta — 50. pants — *Ne bis in idem* princips — Administratīvā soda krimināltiesiskais raksturs — Tas pats nodarījums — 52. panta 1. punkts — *Ne bis in idem* principa ierobežojumi — Nosacījumi)

(2018/C 166/14)

Tiesvedības valoda – itāļu

Iesniedzējtiesa

Corte suprema di cassazione

Pamatlietas puses

Prasītāji: *Garlsson Real Estate SA, likvidācijas procesā, Stefano Ricucci, Magiste International SA*

Atbildētāja: *Commissione Nazionale per le Società e la Borsa (Consob)*

Rezolutīvā daļa

- 1) Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 50. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka ar to netiek pieļauts tāds valsts tiesiskais regulējums, saskaņā ar kuru ir atļauts vērst krimināltiesiska rakstura administratīvā naudas soda uzlikšanas procedūru pret personu saistībā ar nelikumīgu rīcību, kas izpaužas kā tirgus manipulācijas, par kuru šī persona jau ir notiesāta ar galīgu spriedumu krimināllietā, ja notiesāšanas būtība – ņemot vērā nodarījuma rezultātā radīto kaitējumu sabiedrībai – ir efektīvi, samērīgi un preventīvi sodīt par šo nodarījumu.
- 2) Ar Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 50. pantā garantēto *ne bis in idem* principu personām tiek piešķirtas tieši piemērojamas tiesības tādā tiesvedībā kā pamatlietā aplūkotā.

⁽¹⁾ OV C 22, 23.1.2017.

Tiesas (pirmā palāta) 2018. gada 21. marta spriedums (*Centrale Raad van Beroep* (Nīderlande) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – *J. Klein Schiphorst/Raad van bestuur van het Uitvoeringsinstituut werknemersverzekeringen*

(Lieta C-551/16) ⁽¹⁾

(Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Sociālais nodrošinājums — Nolīgums starp Eiropas Kopienu un Šveices Konfederāciju — Sociālā nodrošinājuma sistēmu koordinācija — Regula (EK) Nr. 883/2004 — 7., 63. un 64. pants — Bezdarbnieka pabalsti — Bezdarbnieks, kurš dodas uz citu dalībvalsti — Tiesību uz pabalstiem saglabāšana — Ilgums)

(2018/C 166/15)

Tiesvedības valoda – holandiešu

Iesniedzējtiesa

Centrale Raad van Beroep

Pamatlietas puses

Prasītājs: J. Klein Schiphorst

Atbildētāja: Raad van bestuur van het Uitvoeringsinstituut werknemersverzekeringen

Rezolutīvā daļa

Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (EK) Nr. 883/2004 (2004. gada 29. aprīlis) par sociālās nodrošināšanas sistēmu koordinēšanu 64. panta 1. punkta c) apakšpunkts ir jāinterpretē tādējādi, ka tam nav pretrunā tāds valsts pasākums kā pamatlietā aplūkotais, ar ko kompetentajai iestādei ir likts principā noraidīt ikvienu pieteikumu pēc trim mēnešiem pagarināt laikposmu, kurā tiek saglabātas tiesības uz bezdarbnieka pabalstiem, ja vien šī iestāde neuzskata, ka šā pieteikuma noraidīšanas rezultāts būtu nesaprotams.

⁽¹⁾ OV C 30, 30.1.2017.

Tiesas (otrā palāta) 2018. gada 14. marta spriedums (Korkein hallinto-oikeus (Somija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – Astellas Pharma GmbH/Helm AG, Lääkealan turvallisuus- ja kehittämiskeskus (Fimea)

(Lieta C-557/16) ⁽¹⁾

(Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Direktīva 2001/83/EK — Cilvēkiem paredzētas zāles — 28. un 29. pants — Zāļu tirdzniecības atļaujas izdošanas decentralizētā procedūra — 10. pants — Ģenēriskās zāles — Atsauces zāļu datu aizsardzības periods — Attiecīgo dalībvalstu kompetento iestāžu pilnvaras noteikt aizsardzības perioda sākšanās brīdi — Attiecīgo dalībvalstu tiesu kompetence kontrolēt aizsardzības perioda sākšanās brīža noteikšanu — Efektīva tiesību aizsardzība tiesā — Eiropas Savienības Pamattiesību harta — 47. pants)

(2018/C 166/16)

Tiesvedības valoda – somu

Iesniedzējtiesa

Korkein hallinto-oikeus

Pamatlietas puses

Prasītāja: Astellas Pharma GmbH

Atbildētāji: Helm AG, Lääkealan turvallisuus- ja kehittämiskeskus (Fimea)

Rezolutīvā daļa

1) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2001/83/EK (2001. gada 6. novembris) par Kopienas kodeksu, kas attiecas uz cilvēkiem paredzētām zālēm, kurā grozījumi izdarīti ar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2012/26/ES (2012. gada 25. oktobris), 28. un 29. panta 1. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka ģenērisko zāļu tirdzniecības atļaujas decentralizētās procedūras ietvaros tās dalībvalsts kompetentā iestāde, uz kuru attiecas šī procedūra, pati nevar noteikt atsauces zāļu datu aizsardzības perioda sākšanās brīdi, atbilstoši šīs direktīvas 28. panta 5. punktam pieņemot lēmumu par minēto ģenērisko zāļu laišanu tirgū šajā dalībvalstī.

- 2) Direktīvas 2001/83, kurā grozījumi izdarīti ar Direktīvu 2012/26, 10. pants, skatīts kopā ar Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 47. pantu, ir jāinterpretē tādējādi, ka tādas dalībvalsts tiesai, uz kuru attiecas decentralizētā tirdzniecības atļaujas procedūra un kurā atsaucēs zāļu tirdzniecības atļaujas turētājs ir cēlis prasību par lēmumu par ģenērisku zāļu tirdzniecības atļauju šajā dalībvalstī, ko pieņēmusi tās kompetentā iestāde, ir kompetence kontrolēt, kad ir noteikts atsaucēs zāļu datu aizsardzības perioda sākšanās brīdis. Savukārt šai tiesai nav kompetences pārbaudīt, vai atsaucēs zāļu sākotnējā tirdzniecības atļauja, kas piešķirta citā dalībvalstī, ir piešķirta saskaņā ar šo direktīvu.

⁽¹⁾ OV C 22, 23.1.2017.

Tiesas (piektā palāta) 2018. gada 22. marta spriedums (Amtsgericht Nürtingen (Vācija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – kriminālprocess pret Faiz Rasool

(Lieta C-568/16) ⁽¹⁾

(Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Maksājumu pakalpojumi — Direktīva 2007/64/EK — 3. panta e) un o) punkts — 4. panta 3. punkts — Pielikums — 2. punkts — Piemērojamība — Daudzfunkcionālu termināļu ar iespēju izņemt skaidru naudu ekspluatācija azartspēļu zālēs — Valsts iestāžu represīvās prakses saskaņotība — Ar prettiesisku darbību iegūtu naudas summu konfiskācija — Eiropas Savienības Pamattiesību harta — 17. pants)

(2018/C 166/17)

Tiesvedības valoda – vācu

Iesniedzējtiesa

Amtsgericht Nürtingen

Pamata kriminālprocesa dalībnieks

Faiz Rasool,

piedaloties: Rasool Entertainment GmbH

Rezolutīvā daļa

Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2007/64 (2007. gada 13. novembris) par maksājumu pakalpojumiem iekšējā tirgū, ar ko groza Direktīvas 97/7/EK, 2002/65/EK, 2005/60/EK un 2006/48/EK un atceļ Direktīvu 97/5/EK, 4. panta 3. punkts, skatot to kopsakarā ar tās pielikuma 2. punktu, ir jāinterpretē tādējādi, ka skaidras naudas izņemšanas pakalpojums, kuru saviem klientiem sniedz spēļu zāļu operators, izmantojot minētajās spēļu zālēs uzstādītus daudzfunkcionālus termināļus, nav “maksājumu pakalpojums” šīs direktīvas izpratnē, ja operators neveic nekādas operācijas minēto klientu maksājumu kontos un vienīgās darbības, ko tas šajā situācijā veic, ir piekļuves sniegšana šiem termināļiem un to uzpildīšana ar skaidru naudu.

⁽¹⁾ OV C 22, 23.1.2017.

Tiesas (sestā palāta) 2018. gada 15. marta spriedums – Eiropas Komisija/Čehijas Republika**(Lieta C-575/16) ⁽¹⁾****(Valsts pienākumu neizpilde — LESD 49. pants — Brīvība veikt uzņēmējdarbību — Notāri — Pilsonības nosacījums — LESD 51. pants — Dalība valsts varas īstenošanā)**

(2018/C 166/18)

Tiesvedības valoda – čehu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Eiropas Komisija (pārstāvji: H. Støvlbæk un K. Walkerová)

Atbildētāja: Čehijas Republika (pārstāvji: M. Smolek, T. Müller, J. Vlácil un A. Kasalická)

Rezolutīvā daļa:

- 1) Iecelšanu notāra amatā pakārtojot pilsonības nosacījumam, Čehijas Republika nav izpildījusi LESD 49. pantā noteiktos pienākumus.
- 2) Čehijas Republika atlīdzina tiesāšanās izdevumus.

⁽¹⁾ OV C 22, 23.1.2017.

Tiesas (virspalāta) 2018. gada 20. marta spriedums (Corte suprema di cassazione (Itālija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – Enzo Di Puma/Commissione Nazionale per le Società e la Borsa (Consob) (C-596/16), Commissione Nazionale per le Società e la Borsa (Consob)/Antonio Zecca (C-597/16)

(Apvienotās lietas C-596/16 un C-597/17) ⁽¹⁾**(Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Direktīva 2003/6/EK — Iekšējās informācijas ļaunprātīga izmantošana — Sodi — Valsts tiesību akti, kuros par tiem pašiem faktiem ir paredzēts gan administratīvais sods, gan kriminālsods — Galīga sprieduma krimināllietā res judicata spēks attiecībā uz administratīvo procedūru — Galīgs spriedums krimināllietā, ar ko attaisno apsūdzības, kuras celtas par informācijas ļaunprātīgu izmantošanu — Soda efektivitāte — Eiropas Savienības Pamattiesību harta — 50. pants — Ne bis in idem princips — Administratīvā soda krimināltiesiskais raksturs — Tas pats nodarījums — 52. panta 1. punkts — Ne bis in idem principa ierobežojumi — Nosacījumi)**

(2018/C 166/19)

Tiesvedības valoda – itāļu

Iesniedzējtiesa

Corte suprema di cassazione

Pamatlietas puses

Prasītāji: Enzo Di Puma (C-596/16), Commissione Nazionale per le Società e la Borsa (Consob) (C-597/16)

Atbildētāji: Commissione Nazionale per le Società e la Borsa (Consob) (C-596/16), Antonio Zecca (C-597/16)

Rezolutīvā daļa

Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2003/6/EK (2003. gada 28. janvāris) par iekšējās informācijas ļaunprātīgu izmantošanu un tirgus manipulācijām (tirgus ļaunprātīgu izmantošanu) 14. panta 1. punkts kopsakarā ar Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 50. pantu ir jāinterpretē tādējādi, ka ar tiem tiek pieļauts tāds valsts tiesiskais regulējums, saskaņā ar kuru nav atļauts piemērot krimināltiesiska rakstura administratīvā naudas soda uzlikšanas procedūru pēc tam, kad ar galīgu attaisnojošu spriedumu krimināllietā ir konstatēts, ka nav pierādīti iekšējās informācijas ļaunprātīgas izmantošanas jomas regulējošo tiesību aktu pārkāpuma faktiskie apstākļi, kuri bija pamatā šīs procedūras uzsākšanai.

(¹) OV C 63, 27.2.2017.

Tiesas (devītā palāta) 2018. gada 15. marta spriedums (*Curtea de Apel Constanța Pitești* – (Rumānija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – *SC Cali Esprou SRL/Administrația Fondului pentru Mediu*

(Lieta C-104/17) (¹)

(Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Direktīva 94/62/EK — Iepakojums un izlietotais iepakojums — Izlietotā iepakojuma reģenerācija un pārstrāde — Ieguldījums valsts vides fondos — Iepakotu izstrādājumu un iepakojuma laišana vietējā tirgū, nemainot šo iepakojumu — “Piesārņotājs maksā” princips — Piesārņotāja kvalifikācija)

(2018/C 166/20)

Tiesvedības valoda – rumāņu

Iesniedzējtiesa

Curtea de Apel Pitești

Pamatlietas puses

Apelācijas sūdzības iesniedzēja: *SC Cali Esprou SRL*

Atbildētāja: *Administrația Fondului pentru Mediu*

Rezolutīvā daļa

Ar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 94/62 (1994. gada 20. decembris) par iepakojumu un izlietoto iepakojumu 15. pantu un “piesārņotājs maksā” principu, ar kuru tas tiek īstenots, tiek pieļauts tāds tiesiskais regulējums, kāds ir aplūkots pamatlietā, saskaņā ar kuru no uzņēmēja, kurš nekādi nemaina iepakojumu, ko tas laiž tirgū, tiek pieprasīts maksājums, kas tiek aprēķināts atkarībā no atšķirības svarā starp, pirmkārt, izlietotā iepakojuma daudzumiem, kas atbilst obligātajam mērķim, proti, kas ir jāsadedzina vai jāreģenerē, un, otrkārt, tiem izlietotā iepakojuma daudzumiem, kas faktiski sadedzināti vai reģenerēti.

(¹) OV C 168, 29.05.2017

Tiesas (desmitā palāta) 2018. gada 21. marta spriedums (*Curtea de Apel Cluj* (Rumānija) lūgumi sniegt prejudiciālu nolēmumu) – *Dănuț Podilă u.c./Societatea Națională de Transport Feroviar de Călători “CFR Călători” SA București* (C-133/17), *Costel Nicușor Mucea/SMDA Mureș Insolvency SPRL*, kas rīkojas *SC Industria Sârmei SA Câmpia Turzii* maksātnespējas administratora statusā (C-134/17)

(Apvienotās lietas C-133/17 un C-134/17) ⁽¹⁾

(Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Direktīva 89/391/EEK — Darba ņēmēju drošība un veselība darbā — Klasificēšana par darba vietu, kurā darba ņēmējiem ir īpašs risks vai īpaši apstākļi — Drošības un veselības aizsardzības darbā risku novērtējums — Darba devēja pienākumi)

(2018/C 166/21)

Tiesvedības valoda – rumāņu

Iesniedzējtiesa

Curtea de Apel Cluj

Pamatlietas puses

Prasītāji: *Dănuț Podilă*, *Vasile Oniță*, *Dumitru Cornel Bara*, *Gheorghe Podilă*, *Alexandru Daniel Coneru*, *Mihai Călin Junc*, *Dănuț Bungău*, *Francisc Chudi*, *Ioan Iancu*, *Ionel Negruț*, *Dan Florin Roxin* (C-133/17), *Costel Nicușor Mucea* (C-134/17)

Atbildētājas: *Societatea Națională de Transport Feroviar de Călători “CFR Călători” SA București* (C-133/17), *SMDA Mureș Insolvency SPRL*, kas rīkojas *SC Industria Sârmei SA Câmpia Turzii* maksātnespējas administratora statusā (C-134/17)

Rezolutīvā daļa

LESD 114. panta 3. punkts un 151. un 153. pants, kā arī Padomes Direktīvas 89/391/EEK (1989. gada 12. jūnijs) par pasākumiem, kas ieviešami, lai uzlabotu darba ņēmēju drošību un veselības aizsardzību darbā, normas ir jāinterpretē tādējādi, ka tās nav piemērojamas valsts tiesiskajam regulējumam, kāds aplūkots pamatlietā, kurā ir noteikti stingri termiņi un procedūras, kas neļauj valsts tiesām pārskatīt vai noteikt darba ņēmēju darbības klasifikāciju dažādās risku grupās, pamatojoties uz kurām tiek aprēķinātas šo darba ņēmēju vecuma pensijas.

⁽¹⁾ OV C 202, 26.6.2017.

Tiesas (devītā palāta) 2018. gada 22. februāra rīkojums (*Commissione tributaria provinciale di Roma* (Itālija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – *Luigi Bisignani/Agenzia delle Entrate – Direzione Provinciale 1 di Roma*

(Lieta C-125/17) ⁽¹⁾

(Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Tiesas Reglamenta 53. panta 2. punkts un 99. pants — Kapitāla brīva aprīte — LESD 64. un 65. pants — Direktīva 2011/16/ES — Administratīvā sadarbība nodokļu jomā — Kapitāla pārvedums uz Vatikāna Pilsētvalsti — Pienākums deklarēt līdzekļu pārvedumu uz ārvalstīm vai no tām — Atcelšana)

(2018/C 166/22)

Tiesvedības valoda – itāļu

Iesniedzējtiesa

Commissione tributaria provinciale di Roma

1. a) vai Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2008/48/EK (2008. gada 23. aprīlis) par patēriņa kredītlīgumiem⁽¹⁾ 5. panta 6. punkts, ņemot vērā tā mērķi nodrošināt patērētājam iespēju novērtēt to, vai piedāvātais kredītlīgums ir pielāgots viņa vajadzībām un viņa finansiālajam stāvoklim, nav pretrunā ar Likuma par patēriņa kredītu 15. panta pirmās daļas formulējumu (tagad ir atcelts un aizstāts ar Ekonomikas tiesību kodeksa VII.75. pantu), tādējādi, ka [15. panta pirmajā daļā] ir noteikts, ka kreditoram un kredīta starpniekam kredītlīgumos, kurus viņi parasti piedāvā vai kuros parasti ir iesaistīti, ir jāsameklē pielāgotākais kredīta veids un summa, ņemot vērā patērētāja finansiālo stāvokli līguma slēgšanas brīdī un kredīta mērķi, ciktāl šī [norma] nosaka kreditoram vai kredīta starpniekam vispārīgu pienākumu sameklēt patērētājam pielāgotāko kredītu, kas nav ietverts iepriekš minētās direktīvas tekstā?
- b) vai Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2008/48/EK (2008. gada 23. aprīlis) par patēriņa kredītlīgumiem 5. panta 6. punkts, ņemot vērā tā mērķi nodrošināt patērētājam iespēju novērtēt to, vai piedāvātais kredītlīgums ir pielāgots viņa vajadzībām un viņa finansiālajam stāvoklim, nav pretrunā ar Likuma par patēriņa kredītu 15. panta otrās daļas formulējumu (tagad ir atcelts un aizstāts ar Ekonomikas tiesību kodeksa VII.77. panta 2. apakšpunkta pirmo daļu), tādējādi, ka kreditors nevar noslēgt kredītlīgumu vienīgi, ja vien, ņemot vērā informāciju, kas ir vai kam vajadzētu būt viņa rīcībā, it īpaši, pamatojoties uz pārbaudi, kas veikta saskaņā ar 2001. gada 10. augusta Likuma par Privātpersonu kredītu reģistru 9. pantu, un 10. pantā minēto informāciju, viņam ir pamats uzskatīt, ka patērētājs varēs ievērot no līguma izrietošās saistības, ciktāl [šīs normas] sekas ir tādas, ka kreditoram patērētāja vietā pašam ir jālemj par iespējamā patēriņa kredītlīguma noslēgšanas izdevīgumu?

2. Ja atbilde uz pirmo jautājumu ir noliedzīga, vai Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2008/48/EK (2008. gada 23. aprīlis) par patēriņa kredītiem jāinterpretē tādējādi, ka tā uzdod kreditoram un kredīta starpniekam vienmēr patērētāja vietā novērtēt potenciālās kredītlikuma noslēgšanas izdevīgumu?

(¹) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2008/48/EK (2008. gada 23. aprīlis) par patēriņa kredītlikumiem un ar ko atceļ Direktīvu 87/102/EEK (OV L 133, 66. lpp.).

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2018. gada 1. februārī iesniedza Tribunale Amministrativo Regionale per la Lombardia (Itālija) – Vitali SpA/Autostrade per l'Italia SpA

(Lieta C-63/18)

(2018/C 166/24)

Tiesvedības valoda – itāļu

Iesniedzējtiesa

Tribunale Amministrativo Regionale per la Lombardia

Pamatlietas puses

Prasītāja: Vitali SpA

Atbildētāja: Autostrade per l'Italia SpA

Prejudiciālie jautājumi

Vai uzņēmējdarbības brīvības un pakalpojumu sniegšanas brīvības principi, kas ir paredzēti Līguma par Eiropas Savienības darbību (LESD) 49. pantā un 56. pantā, Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2014/24 (2014. gada 26. februāris) (¹) 71. pants, kurā nav iekļauti kvantitatīvie ierobežojumi apakšuzņēmuma līguma līgumu slēgšanai, un Eiropas Savienības samērīguma princips liedz piemērot tādu valsts tiesisko regulējumu publisko iepirkumu jomā kā Itālijas tiesiskais regulējums, kas ir ietverts 2016. gada 18. aprīļa Leģislatīvā Dekrēta Nr. 50 105. panta 2. punkta trešajā teikumā, saskaņā ar kuru apakšuzņēmums nevar pārsniegt 30 % no būvdarbu, pakalpojumu vai piegāžu līguma kopējās summas?

(¹) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2014/24/ES (2014. gada 26. februāris) par publisko iepirkumu un ar ko atceļ Direktīvu 2004/18/EK (OV 2014, L 94. 65. lpp.).

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2018. gada 12. februārī iesniedza Consiglio di Stato (Itālija) – Idi Srl/Arcadis – Agenzia Regionale Campana Difesa Suolo

(Lieta C-101/18)

(2018/C 166/25)

Tiesvedības valoda – itāļu

Iesniedzējtiesa

Consiglio di Stato

Pamatlietas puses

Prasītāja: Idi Srl

Atbildētāja: Arcadis – Agenzia Regionale Campana Difesa Suolo

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai ar Direktīvas 2004/18/EK (2004. gada 31. marts ⁽¹⁾) 45. panta 2. punkta a) un b) apakšpunktu ir saderīgs tas, ka par “tiesas procesu” uzskata kompetentajā tiesā iesniegtu parādnieka pieteikumu par preventīvu vienošanos ar kreditoriem?
- 2) Vai ar iepriekš minēto tiesisko regulējumu ir saderīgs tas, ka parādnieka atzīšanās par atrašanos maksātnespējas situācijā un vēlme iesniegt “baltās” preventīvās vienošanās (kuras īpašības ir tikušas precizētas) lūgumu tiek uzskatīta par iemeslu izslēgšanai no publiskā iepirkuma procedūras, tik plaši interpretējot jēdzienu “ir tiesas process” iepriekš minētā Kopienas tiesiskā regulējuma izpratnē (direktīvas 45. pants) un valsts tiesiskā regulējuma izpratnē (Leģislatīvā dekrēta Nr. 163-2006 38. pants)?”

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2004/18/EK (2004. gada 31. marts), par to, kā koordinēt būvdarbu valsts līgumu, piegādes valsts līgumu un pakalpojumu valsts līgumu slēgšanas tiesību piešķiršanas procedūru (OV L 134, 114. lpp.).

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2018. gada 20. februārī iesniedza *tribunal administratif de Montreuil* (Francija) – *Sea Chefs Cruise Services GmbH/Ministre de l'Action et des Comptes publics*

(Lieta C-133/18)

(2018/C 166/26)

Tiesvedības valoda – franču

Iesniedzējtiesa

Tribunal administratif de Montreuil

Pamatlietas puses

Prasītāja: *Sea Chefs Cruise Services GmbH*

Atbildētājs: *Ministre de l'Action et des Comptes publics*

Prejudiciālais jautājums

Vai Padomes Direktīvas 2008/9/EK (2008. gada 12. februāris) ⁽¹⁾ 20. panta 2. punkta [normas] ir jāinterpretē tādējādi, ka ar [tām] ir izveidots noteikums par pieprasījuma noilgumu, kas nozīmē, ka kādas dalībvalsts nodokļu maksātājs, kurš pieprasa pievienotās vērtības nodokļa atmaksu dalībvalstī, kurā tas neveic uzņēmējdarbību, nevar novērst trūkumus savā atmaksas pieprasījumā nodokļu tiesā, ja [šis nodokļu maksātājs] nav ievērojis termiņu, kādā bija jāsniedz atbilde uz informācijas pieprasījumu, ko izteikusi [nodokļu] administrācija atbilstoši šī paša panta 1. punkta normām, vai arī, tieši pretēji, [tas jāinterpretē] tādējādi, ka šis nodokļu maksātājs var atbilstoši tiesībām celt prasību tiesā, kas minētas direktīvas 23. pantā, un saskaņā ar pievienotās vērtības nodokļa neitralitātes un proporcionālītātes principiem novērst trūkumus savā pieprasījumā nodokļu tiesā?

⁽¹⁾ Padomes Direktīva 2008/9/EK (2008. gada 12. februāris), ar ko nosaka sīki izstrādātus noteikumus Direktīvā 2006/112/EK paredzētajai pievienotās vērtības nodokļa atmaksāšanai nodokļa maksātājiem, kas neveic uzņēmējdarbību attiecīgās valsts teritorijā, bet veic uzņēmējdarbību citā dalībvalstī (OV L 44, 23. lpp.).

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2018. gada 22. februārī iesniedza *Vestre Landsret* (Dānija) – *Skatteministeriet/Estron A/S*

(Lieta C-138/18)

(2018/C 166/27)

Tiesvedības valoda – dāņu

Iesniedzējtiesa

Vestre Landsret

Pamatlietas puses

Prasītāja: Skatteministeriet

Atbildētāja: Estron A/S

Prejudiciālie jautājumi

1. Vai Kombinētās nomenklatūras ⁽¹⁾ 90. nodaļas 2. piezīmes a) apakšpunkts, lasot kopsakarā ar vispārīgajiem KN interpretācijas noteikumiem Nr. 1 un Nr. 6, ir jāinterpretē tādējādi, ka frāze “daļas un piederumi, kas ir kādā šīs nodaļas pozīcijā vai 84., 85. vai 91. nodaļā” attiecas uz precēm, kuras ir klasificējamās šo nodaļu pozīcijās ar četru ciparu kodiem, vai arī šī piezīme ir jāinterpretē tādējādi, ka šī frāze attiecas arī uz 84., 85., 90. un 91. nodaļas apakšpozīciju (pirmie seši cipari) saistītajām piezīmēm?
2. Vai tādi savienotāji, kādi tiek aplūkoti šajā lietā, ir jāklasificē KN apakšpozīcijā 8544 42 90, KN apakšpozīcijā 9021 40 00 vai KN apakšpozīcijā 9021 90 10?
3. Vai XVI sadaļas 1. piezīmes m) apakšpunkts ir jāinterpretē tā, ka preces, kas ir ietvertas 90. nodaļā, nevar tikt ietvertas arī 84. un 85. nodaļā?

⁽¹⁾ Padomes Regula (EEK) Nr. 2658/87 (1987. gada 23. jūlijs) par tarifu un statistikas nomenklatūru un kopējo muitas tarifu (OV 1987, L 256, 1. lpp.).

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2018. gada 23. februārī iesniedza *Audiencia Provincial de Almería* (Spānija) – *Banco Mare Nostrum S.A./Ignacio Jesús Berenguel Nieto un Carmen Sonia Salinas López*

(Lieta C-147/18)

(2018/C 166/28)

Tiesvedības valoda – spāņu

Iesniedzējtiesa

Audiencia Provincial de Almería

Pamatlietas puses

Prasītāja: Banco Mare Nostrum S.A.

Atbildētāji: Ignacio Jesús Berenguel Nieto un Carmen Sonia Salinas López

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai spriedumā izdarīts paziņojums, ka negodīgs noteikums Padomes Direktīvas 93/13/EEK (1993. gada 5. aprīlis) par negodīgiem noteikumiem patērētāju līgumos ⁽¹⁾ izpratnē nav saistošs, liedz piemērot visas sekas, kas ir paredzētas spriedumā [EST, 2016. gada 21. decembris, *Gutiérrez Naranjo* u.c., C-154/15, C-307/15 un C-308/15]?

- 2) Vai gadījumā, ja noteikums ir paziņots par negodīgu Padomes Direktīvas 93/13/EEK (1993. gada 5. aprīlis) par negodīgiem noteikumiem patērētāju līgumos izpratnē, ar atļūdzināšanu saistīto seku piemērošanu ietekmē, ierobežo vai liedz dispozivitātes princips, lietas dalībnieku pierādījumu iesniegšanas princips, materiālā *res judicata spēka* princips un *reformatio in peius* [nolēmuma pārskatīšanas par sliktu apelācijas sūdzības iesniedzējam] aizlieguma princips?
- 3) Vai otrās instances tiesas pilnvaras ierobežo apstākļi, ka ar pirmās instances tiesas spriedumu noteikuma atzīšanas par negodīgu sekas tika ierobežotas, taču minēto spriedumu nav pārsūdzējis patērētājs, bet tikai piegādātājs vai pārdevējs, kurš ir iekļāvis noteikumu līgumā, lai apstrīdētu noteikuma negodīgumu vai jebkādas sekas, kuras izraisa tā negodīguma paziņošana?
- 4) Vai otrās instances tiesas pilnvaras ietver iespēju piemērot visas sekas, kas paredzētas Padomes 1993. gada 5. aprīļa Direktīvā 93/13/EEK un attiecībā uz to izstrādātajā judikatūrā, tostarp gadījumā, ja prasītājs savā prasībā, izvirzot sākotnējo prasījumu, neprasa piemērot visas sekas, kas izriet no attiecīgā noteikuma negodīguma paziņošanas?

⁽¹⁾ OV L 95, 21.4.1993.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2018. gada 27. februārī iesniedza *The Labour Court, Ireland* (Īrija) – *Tomás Horgan, Claire Keegan/Minister for Education & Skills, Minister for Finance, Minister for Public Expenditure & Reform, Īrija un Attorney General*

(Lieta C-154/18)

(2018/C 166/29)

Tiesvedības valoda – angļu

Iesniedzējtiesa

The Labour Court, Ireland

Pamatlietas puses

Prasītāji: *Tomás Horgan, Claire Keegan*

Atbildētāji: *Minister for Education & Skills, Minister for Finance, Minister for Public Expenditure & Reform, Īrija un Attorney General*

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai saskaņā ar Padomes Direktīvas 2000/78/EK (2000. gada 27. novembris), ar ko nosaka kopēju sistēmu vienlīdzīgai attieksmei pret nodarbinātību un profesiju ⁽¹⁾ 2. panta [2. punkta] b) apakšpunktu uzskatāms, ka ir izveidojusies netieša diskriminācija vecuma dēļ, ja dalībvalsts kā darba devējs ir ieviesusi zemākas algas skalas, kas tiek piemērotas valsts skolu skolotāju profesijas jaunpieņacējiem, saglabājot negrozītu darba samaksu tiem skolotājiem, ar kuriem jau izveidotas darba tiesiskās attiecības, ņemot vērā to, ka:
 - (a) grozītās algas skalas un esošās algas skalas tiek piemērotas visiem attiecīgajā kategorijā esošajiem skolotājiem, neatkarīgi no viņu vecuma;
 - (b) brīdī, kad viņi tika pieņemti darbā un viņiem tika piemērota atbilstošā algas skala, nepastāvēja nekādas atšķirības vecuma profilā starp tiem, kuri atradās visaugstāk apmaksātajā grupā un tiem, kuri atradās viszemāk apmaksātajā grupā;
 - (c) grozīto algas skalu ieviešanas rezultātā ir izveidojusies būtiska atšķirība darba samaksā starp divām tādu skolotāju grupām, kuri ir iesaistīti līdzvērtīgā darbā;
 - (d) to personu vidējais vecums, kurām piemērotas samazinātās algas skalas, ir zemāks nekā to personu vidējais vecums, kurām piemērotas sākotnējās algas skalas;

- (e) brīdī, kad tika ieviestas zemākas algas skalas, saskaņā ar valsts statistikas rādītājiem 70 % no amatā ieceltajiem skolotājiem bija 25 gadus veci vai jaunāki, un ir atzīts, ka šāds vecuma profils bija raksturīgs valsts skolas jaunpieņacēju profilam jebkurā citā gadā; un
- (f) valsts skolu skolotāji, kuri uzsākuši darbu profesijā 2011. un turpmākajos gados, ir saskārušies ar acīmredzamu finansiāli nelabvēlīgu situāciju salīdzinājumā ar viņu kolēģiem, kas iecelti amatā pirms 2011. gada?
- 2) Apstiprinošas atbildes gadījumā uz pirmo jautājumu – vai zemākas algas skalas ieviešana var tikt objektīvi attaisnota ar prasību sasniegt vidēja termiņa un ilgtermiņa strukturālu samazinājumu valsts pārvaldes izmaksās, ņemot vērā budžeta ierobežojumus, ar kuriem valsts saskārusies un/vai labu darba tiesisko attiecību ar esošajiem valsts pārvaldē un civildienestā nodarbinātajiem saglabāšanas nozīmīgumu?
- 3) Vai atbilde uz otro jautājumu būtu citāda gadījumā, ja valsts būtu guvusi līdzīgu ietaupījumu, samazinot darba samaksu visiem skolotājiem daudz zemākā apmērā nekā tas samazinājums, kas tika piemērots tikai jaunpieņemtajiem skolotājiem?
- 4) Vai atbilde uz otro un trešo jautājumu būtu citāda, ja lēmums nesamazināt algas skalas, kas tiek piemērotas skolotājiem, kuri jau uzsākuši darba tiesiskās attiecības, tiktu pieņemts, pamatojoties uz valdības kā darba devēja un arod biedrību kā valsts pārvaldē nodarbināto pārstāvju noslēgto darba koplīgumu, ar kuru valdība uzņēmās saistības turpmāk nesamazināt darba samaksu tobrīd valsts pārvaldē nodarbinātajiem, kuri jau tikuši pakļauti darba samaksas samazinājumiem un [ņemot vērā] sekas uz darba tiesiskajām attiecībām, kas rastos gadījumā, ja šis līgums tiktu pārkāpts, kā arī ievērojot faktu, ka jaunā algas skala, kas tika ieviesta 2011. gadā, neietilpa darba koplīgumā?

(¹) OV 2000, L 303, 16. lpp.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2018. gada 27. februārī iesniedza *Justice de paix du troisième canton de Charleroi* (Beļģija) – *André Moens/Ryanair Ltd*

(Lieta C-159/18)

(2018/C 166/30)

Tiesvedības valoda – franču

Iesniedzējtiesa

Justice de paix du troisième canton de Charleroi

Pamatlietas puses

Prasītājs: *André Moens*

Atbildētāja: *Ryanair Ltd*

Prejudiciālie jautājumi

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu par to, kā interpretēt 5. panta 3. punktu Eiropas Parlamenta un Padomes Regulā (EK) Nr. 261/2004 (2004. gada 11. februāris), ar ko paredz kopīgus noteikumus par kompensāciju un atbalstu pasažieriem sakarā ar iekāpšanas atteikumu un lidojumu atcelšanu vai ilgu kavēšanos un ar ko atceļ Regulu (EEK) Nr. 295/91 (¹), ir izteikts šādi:

- 1) vai apstāklis, par ko ir strīds, jeb degvielas izliešana uz pacelšanās skrejceļa, kas ir radījusi šā skrejceļa slēgšanu, ietilpst jēdzienā “notikums” 2008. gada 22. decembra sprieduma *Wallentin-Hermann* (C-549/07, EU:C:2008:771) 22. punkta izpratnē vai “ārkārtēju apstākļu” jēdzienā minētās regulas preambulas 14. apsvēruma izpratnē, kā tas interpretēts 2013. gada 31. janvāra spriedumā *McDonagh* (C-12/11, EU:C:2013:43), vai arī šie abi jēdzieni pārklājas;

- 2) vai Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (EK) Nr. 261/2004 (2004. gada 11. februāris), ar ko paredz kopīgus noteikumus par kompensāciju un atbalstu pasažieriem sakarā ar iekāpšanas atteikumu un lidojumu atcelšanu vai ilgu kavēšanos un ar ko atceļ Regulu (EEK) Nr. 295/91, 5. panta 3. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka tāds notikums kā pamatlietā, proti, degvielas izliešana uz pacelšanās skrejceļa, kas radījusi šā skrejceļa slēgšanu, ir jāuzskata par gaisa pārvadātāja parastai darbībai raksturīgu notikumu un tādēļ nevar tikt kvalificēts kā "ārkārtējs apstāklis", kas var atbrīvot gaisa pārvadātāju no tā kompensācijas izmaksāšanas pasažieriem pienākuma šīs lidmašīnas veikta lidojuma ilgas kavēšanās gadījumā;
- 3) ja tāds notikums, par kādu ir pamatlieta, jeb degvielas izliešana uz pacelšanās skrejceļa, kas radījusi šā skrejceļa slēgšanu, ir jāuzskata par "ārkārtēju apstākli", vai no tā ir jāsecina, ka runa ir par "ārkārtēju apstākli" gaisa pārvadātājam, ko tas nebūtu varējis novērst, pat ja būtu tikuši veikti visi saprātīgie pasākumi?

⁽¹⁾ OV L 46, 1. lpp.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2018. gada 2. martā iesniedza Court of Appeal (Īrija) – Atif Mahmood, Shabina Atif, Mohammed Ahsan, Noor Habib, Mohammed Haroon, Nik Bibi Haroon/Minister for Justice and Equality

(Lieta C-169/18)

(2018/C 166/31)

Tiesvedības valoda – angļu

Iesniedzējtiesa

Court of Appeal (Īrija)

Pamatlietas puses

Prasītāji: Atif Mahmood, Shabina Atif, Mohammed Ahsan, Noor Habib, Mohammed Haroon, Nik Bibi Haroon

Atbildētājs: Minister for Justice and Equality

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Ievērojot iespējamus pamatojumus, kas aprakstīti otrajā, trešajā un ceturtajā jautājumā, vai dalībvalsts ir pārkāpusi Direktīvas 2004/38/EK ⁽¹⁾ (turpmāk tekstā – "2004. gada direktīva") 5. panta 2. punkta prasību izsniegt vīzu pēc iespējas drīz tādu Savienības pilsoņu laulātajiem un ģimenes locekļiem, kuri attiecīgajā dalībvalstī īsteno brīvas pārvietošanās tiesības vai plāno īstenot šīs tiesības, ja kavēšanās, apstrādājot vīzas pieteikumu, pārsniedz 12 mēnešus vai vairāk?
- 2) Neskarot pirmo jautājumu, vai saskaņā ar 2004. gada direktīvas 35. pantu vai cita iemesla dēļ pamatota un tādējādi 5. panta 2. punktam atbilstoša ir tāda kavēšanās ar apstrādi vai cita lēmuma pieņemšanu par vīzas pieteikumu saskaņā ar 5. panta 2. punktu, kas izriet no vajadzības, it īpaši veicot padziļinātas personas datu pārbaudes, pārliecināties, ka pieteikums nav krāpniecisks vai arī nenotiek tiesību ļaunprātīga izmantošana, tostarp ka laulība nav uzskatāma par fiktīvu laulību?
- 3) Neskarot pirmo jautājumu, vai saskaņā ar 2004. gada direktīvas 27. un 35. pantu vai cita iemesla dēļ pamatota un tādējādi 5. panta 2. punktam atbilstoša ir tāda kavēšanās ar apstrādi vai lēmuma pieņemšanu par vīzas pieteikumu saskaņā ar 5. panta 2. punktu, kas izriet no vajadzības veikt rūpīgas padziļinātas personas datu un drošības pārbaudes attiecībā uz personām, kuras ierodas no atsevišķām trešajām valstīm, tāpēc ka attiecībā uz ceļotājiem no šīm trešajām valstīm pastāv īpašas ar drošību saistītas bažas?

- 4) Neskarot pirmo jautājumu, vai pamatota un tādējādi 5. panta 2. punktam atbilstoša ir tāda kavēšanās ar apstrādi vai lēmuma pieņemšanu par vīzas pieteikumu saskaņā ar 5. panta 2. punktu, kura izriet no pēkšņa un negaidīta šādu pieteikumu skaita pieauguma no atsevišķām trešajām valstīm, kas tiek uzskatītas par tādām, attiecībā uz kurām pastāv reālas bažas saistībā ar drošību?

(¹) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2004/38/EK (2004. gada 29. aprīlis) par Savienības pilsoņu un viņu ģimenes locekļu tiesībām brīvi pārvietoties un uzturēties dalībvalstu teritorijā, ar ko groza Regulu (EEK) Nr. 1612/68 un atceļ Direktīvas 64/221/EEK, 68/360/EEK, 72/194/EEK, 73/148/EEK, 75/34/EEK, 75/35/EEK, 90/364/EEK, 90/365/EEK un 93/96/EEK (OV 2004, L 158, 77. lpp.).

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2018. gada 5. martā iesniedza Tribunal de première instance de Liège (Beļģija) – Jean Jacob, Dominique Lennertz/Beļģijas valsts

(Lieta C-174/18)

(2018/C 166/32)

Tiesvedības valoda – franču

Iesniedzējtiesa

Tribunal de première instance de Liège

Pamatlietas puses

Prasītāji: Jean Jacob, Dominique Lennertz

Atbildētāja: Beļģijas valsts

Prejudiciālais jautājums

Vai Līguma par Eiropas Savienību 39. pantam ir pretrunā CIR/92 155. pantā paredzētais Beļģijas nodokļu režīms, saskaņā ar kuru, neatkarīgi no tā, vai tiek piemērots 2008. gada 12. marta Apkārtraksts Nr. Ci.RH.331/575.420, prasītāja Luksemburgas izcelsmes pensijas, kas atbrīvotas no nodokļiem atbilstoši Beļģijas un Luksemburgas noslēgtās Konvencijas par dubultās nodokļu uzlikšanas novēršanu 18. pantam, tiek ņemtas vērā, lai aprēķinātu Beļģijas nodokli un lai tās izmantotu kā nodokļa bāzi CIR/92 paredzēto nodokļu atvieglojumu piešķiršanai, lai gan šīs pensija nebūtu jāņem vērā, jo Konvencijā par dubultās nodokļu uzlikšanas novēršanu ietvertā griba ir pretēja, un saskaņā ar kuru tādi atvieglojumi kā no nodokļa atbrīvotā daļa, atvieglojumi par ilgtermiņa uzkrājumiem, izdevumiem, kas samaksāti ar vērtspapīru pakalpojumiem, izmaksām, kas radušās, lai taupītu enerģiju mājoklī, izdevumiem, kas radušies, lai apdrošinātu mājokli pret zādzībām un ugunsnelaimēm, prasītāja ziedojumiem, tiek samazināti vai piemēroti mazākā apmērā nekā tas būtu tad, ja abi prasītāji būtu guvuši ienākumus Beļģijā un ja drīzāk prasītāja, nevis prasītājs saņemtu vienīgi Beļģijas izcelsmes pensijas?

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2018. gada 13. martā iesniedza justice de paix de Schaerbeek (Beļģija) – Société nationale de chemins de fer belges (SNCB)/Gherasim Sorin Rusu

(Lieta C-190/18)

(2018/C 166/33)

Tiesvedības valoda – franču

Iesniedzējtiesa

Justice de paix de Schaerbeek

Pamatlietas puses

Prasītāja: Société nationale de chemins de fer belges (SNCB)

Atbildētājs: Gherasim Sorin Rusu

Prejudiciālais jautājums

Vai Padomes Direktīva 93/13/EK par noteikumiem patērētāju līgumos ⁽¹⁾ un Eiropas Parlamenta un Padomes Regula Nr. 1371/2007 par dzelzceļa pasažieru tiesībām un pienākumiem ⁽²⁾ ir piemērojamas attiecībās starp SNCB un pasažieriem, kuri piekerti bez derīgas biļetes?

⁽¹⁾ Padomes Direktīva 93/13/EEK (1993. gada 5. aprīlis) par negodīgiem noteikumiem patērētāju līgumos (OV L 95, 29. lpp.).

⁽²⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 1371/2007 (2007. gada 23. oktobris) par dzelzceļa pasažieru tiesībām un pienākumiem (OV L 315, 14. lpp.).

VISPĀRĒJĀ TIESA

Vispārējās tiesas 2018. gada 22. marta spriedums – *Shire Pharmaceuticals Ireland/EMA*

(Lieta T-80/16) ⁽¹⁾

(Cilvēkiem paredzētas zāles — Pieteikuma par zāļu reti sastopamu slimību ārstēšanai statusa piešķiršanu atzīšana par derīgu — Ievērojams labums — EMA lēmums atteikt atzīt par derīgu pieteikumu par zāļu reti sastopamu slimību ārstēšanai statusa piešķiršanu — Regulas (EK) Nr. 141/2000 3. panta 1. punkta b) apakšpunkts un 5. panta 1., 2. un 4. punkts)

(2018/C 166/34)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: *Shire Pharmaceuticals Ireland Ltd* (Dublina, Īrija) (pārstāvji: D. Anderson, QC, M. Birdling, barrister, G. Castle un S. Cowlishaw, solicitors)

Atbildētāja: Eiropas Zāļu aģentūra (EMA) (pārstāvji: T. Jabłoński, N. Rampal Olmedo un M. Tovar Gomis)

Persona, kas iestājusies lietā atbildētājas prasījumu atbalstam: Eiropas Komisija (pārstāvji: K. Petersen un A. Sīpos)

Priekšmets

Prasība, kas pamatota ar LESD 263. pantu un ar kuru tiek lūgts atcelt EMA 2015. gada 15. decembra lēmumu par atteikumu atzīt par derīgu *Shire Pharmaceuticals Ireland* iesniegto pieteikumu par zāļu reti sastopamu slimību ārstēšanai statusa piešķiršanu zālēm *Idursulfase-IT*.

Rezolutīvā daļa

- 1) Atcelt Eiropas Zāļu aģentūras (EMA) 2015. gada 15. decembra lēmumu par atteikumu atzīt par derīgu *Shire Pharmaceuticals Ireland Ltd* iesniegto pieteikumu par zāļu reti sastopamu slimību ārstēšanai statusa piešķiršanu zālēm *Idursulfase-IT*.
- 2) EMA sedz savus, kā arī atlīdzina *Shire Pharmaceuticals Ireland* tiesāšanās izdevumus.
- 3) Eiropas Komisija sedz savus tiesāšanās izdevumus pati.

⁽¹⁾ OV C 136, 18.4.2016.

Vispārējās tiesas 2018. gada 22. marta spriedums – *Popotas/Ombuds*

(Lieta T-581/16) ⁽¹⁾

(Civildienests — Ierēdņi — Uzaicinājums pieteikties uz konkursu — Eiropas ombuda biroja ģenerālsekretārs — Padomdevējas komitejas atzinums — Šī atzinuma neņemšana vērā — Atlases procedūras pārkāpums — Acīmredzamas kļūdas vērtējumā — Vienlīdzīga attieksme — Labas pārvaldības princips — Atbildība)

(2018/C 166/35)

Tiesvedības valoda – grieķu

Lietas dalībnieki

Prasītājs: *Costas Popotas* (Luksemburga, Luksemburga) (pārstāvji: V. Christianos un S. Paliou, avocats)

Atbildētājs: Médiateur européen (pārstāvji: L. Papadias, P. Dyrberg un A. Antoniadis, piedaloties A. Duron, avocat)

Priekšmets

Prasība, kas pamatota ar LESD 270. pantu un ar ko tiek lūgts, pirmkārt, atcelt lēmumu par G. k-dzes iecelšanu Ombuda biroja ģenerālsekretāres amatā, Ombuda 2015. gada 9. novembra lēmumu noraidīt prasītāja iesniegtās sūdzības par šo lēmumu, kā arī Ombuda lēmumu neuzaicināt viņu uz pārrunām, un, otrkārt, atlīdzināt kaitējumu, ko prasītājs iespējami ir cietis saistībā ar šiem lēmumiem.

Rezolutīvā daļa

- 1) Prasību noraidīt.
- 2) Costas Popotas un Eiropas ombuds sedz katrs savus tiesāšanās izdevumus.

⁽¹⁾ OV C 191, 30.5.2016. ((lieta sākotnēji bija reģistrēta Eiropas Savienības Civildienesta tiesā ar numuru F-10/16 un nodota Eiropas Savienības Vispārējai tiesai 2016. gada 1. septembrī).

Vispārējās tiesas 2018. gada 22. marta spriedums – *Agricola J.M./EUIPO – Miguel Torres* (“CLOS DE LA TORRE”)

(Lieta T-806/16) ⁽¹⁾

(Eiropas Savienības preču zīme — Iebildumu process — Eiropas Savienības vārdiskas preču zīmes “CLOS DE LA TORRE” reģistrācijas pieteikums — Agrāka Eiropas Savienības vārdiska preču zīme “TORRES” — Relatīvs atteikuma pamats — Regulas (EK) Nr. 207/2009 8. panta 1. punkta b) apakšpunkts (tagad – Regulas (ES) 2017/1001 8. panta 1. punkta b) apakšpunkts) — Sajaukšanas iespēja)

(2018/C 166/36)

Tiesvedības valoda – spāņu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: *Agricola J.M.*, SL (Žerona, Spānija) (pārstāvis: *J. Clos Creus*, advokāts)

Atbildētājs: Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs (pārstāvis: *J. Crespo Carrillo*)

Otra procesa EUIPO Apelācijas padomē dalībniece, persona, kas iestājusies lietā Vispārējā tiesā: *Miguel Torres, SA* (Vilafranca del Penedés, Spānija) (pārstāvis: *J. Güell Serra*, advokāts)

Priekšmets

Prasība par EUIPO Apelācijas piektās padomes 2016. gada 28. jūlija lēmumu lietā R 2099/2015-5 attiecībā uz iebildumu procesu starp *Miguel Torres* un *Agricola J.M.*

Rezolutīvā daļa

- 1) Prasību noraidīt.

2) *Agricola J.M., SL atļūdzina tiesāšanās izdevumus.*

⁽¹⁾ OV C 14, 16.1.2017.

Vispārējās tiesas 2018. gada 22. marta spriedums – *Dometic Sweden/EUIPO* (“MOBILE LIVING MADE EASY”)

(Lieta T-235/17) ⁽¹⁾

(Eiropas Savienības preču zīme — Eiropas Savienības vārdiskas preču zīmes “MOBILE LIVING MADE EASY” reģistrācijas pieteikums — Absolūts atteikuma pamats — Atšķirtspējas neesamība — Regulas (EK) Nr. 207/2009 7. panta 1. punkta b) apakšpunkts (tagad – Regulas (ES) 2017/1001 7. panta 1. punkta b) apakšpunkts)) — Pienākums norādīt pamatojumu — Regulas Nr. 207/2009 75. pants (tagad – Regulas 2017/1001 94. pants)

(2018/C 166/37)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: *Dometic Sweden AB* (Solna, Zviedrija) (pārstāvji: R. Furneaux un E. Humphreys, solicitors)

Atbildētājs: Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs (pārstāvji: G. Sakalaite-Orlovskiene un J. Ivanauskas)

Priekšmets

Prasība par *EUIPO* Apelācijas otrās padomes 2017. gada 13. februāra lēmumu lietā R 1832/2016-2 attiecībā uz pieteikumu par vārdiska apzīmējuma “MOBILE LIVING MADE EASY” kā Eiropas Savienības preču zīmes reģistrāciju.

Rezolutīvā daļa

1) Prasību noraidīt.

2) *Dometic Sweden AB* atļūdzina tiesāšanās izdevumus.

⁽¹⁾ OV C 195, 19.6.2017.

Vispārējās tiesas 2018. gada 19. marta rīkojums – *Pio De Bragança/EUIPO – Ordem de São Miguel da Ala* (“QUIS UT DEUS”)

(Lieta T-229/16) ⁽¹⁾

(Eiropas Savienības preču zīme — Atcelšanas process — Eiropas Savienības grafiska preču zīme “QUIS UT DEUS” — Pieteikuma par preču zīmes reģistrācijas pagarināšanu neesamība — Preču zīmes izslēgšana no reģistra pēc reģistrācijas izbeigšanās — Tiesvedības izbeigšana pirms sprieduma taisīšanas)

(2018/C 166/38)

Tiesvedības valoda – portugāļu

Lietas dalībnieki

Prasītājs: *Duarte Pio De Bragança* (Sintra, Portugāle) (pārstāvis: J. Sardinha, advokāts)

Atbildētājs: Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs (pārstāvis: E. Zaera Cuadrado)

Otrs procesa EUIPO Apelācijas padomē dalībnieks, persona, kas iestājusies lietā Vispārējā tiesā: *Ordem de São Miguel da Ala* (Lisabona, Portugāle) (pārstāvis: J. Motta Veiga, advokāts)

Priekšmets

Prasība par EUIPO Apelācijas otrās padomes 2016. gada 26. februāra lēmumu lietā R 621/2015-2 attiecībā uz iebildumu procesu starp *Duarte Pio De Bragança* un *Ordem de São Miguel da Ala*.

Rezolutīvā daļa

- 1) Izbeigt tiesvedību lietā par šo prasību.
- 2) Katrs lietas dalībnieks sedz savus tiesāšanās izdevumus pats.

⁽¹⁾ OV C 270, 25.7.2016.

Vispārējās tiesas 2018. gada 16. marta rīkojums – *Kik Textilien und Non-Food/EUIPO – FF Group Romania* (“_kix”)

(Lieta T-822/16) ⁽¹⁾

(Eiropas Savienības preču zīme — Iebildumu process — Eiropas Savienības grafiskas preču zīmes “_kix” reģistrācijas pieteikums — Apstrīdētā lēmuma atsaukšana — Strīda priekšmeta zudums — Tiesvedības izbeigšana pirms sprieduma taisīšanas — Reglamenta 173. panta 1. un 2. punkts — Otra procesa EUIPO apelācijas padomē dalībnieka iestāšanās lietā — Pēc termiņa beigām iesniegts atbildes raksts)

(2018/C 166/39)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: *KiK Textilien und Non-Food GmbH* (Bönen, Vācija) (pārstāvji: S. Körber un L. Pechan, advokāti)

Atbildētājs: Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs (pārstāvji: K. Zaffert un A. Folliard-Monguiral)

Otra procesa EUIPO Apelācijas padomē dalībniece, persona, kas iestājusies lietā Vispārējā tiesā: *FF Group Romania SRL* (Bukareste, Rumānija) (pārstāvis: A. Cavescu, advokāts)

Priekšmets

Prasība par EUIPO Apelācijas ceturtais padomes 2016. gada 6. septembra lēmumu lietā R 2323/2015-4 attiecībā uz iebildumu procesu starp *KiK Textilien und Non-Food* un *FF Group Romania*.

Rezolutīvā daļa

- 1) Izbeigt tiesvedību lietā par šo prasību.

- 2) Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs (EUIPO) sedz savus, kā arī atlīdzina KiK Textilien und Non-Food GmbH tiesāšanās izdevumus.
- 3) FF Group Romania sedz savus tiesāšanās izdevumus pati.

⁽¹⁾ OV C 22, 23.1.2017.

Vispārējās tiesas 2018. gada 15. marta rīkojums – Polskie Górnictwo Naftowe i Gazownictwo/Komisija

(Lieta T-130/17) ⁽¹⁾

(Prasība atcelt tiesību aktu — Dabaszgāzes iekšējais tirgus — Direktīva 2009/73/EK — Komisijas lēmums, ar ko groza nosacījumus par izņēmumu no Savienības noteikumiem par gāzes vada OPAL ekspluatācijas nosacījumiem saistībā ar trešo personu piekļuvi un tarifu tiesisko regulējumu — Tieša skāruma neesamība — Nepieņemamība)

(2018/C 166/40)

Tiesvedības valoda – poļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Polskie Górnictwo Naftowe i Gazownictwo S.A. (Varšava, Polija) (pārstāvis: M. Jeżewski, advokāts)

Atbildētāja: Eiropas Komisija (pārstāvji: O. Beynet un K. Herrmann)

Priekšmets

Prasība, kas ir pamatota ar LESD 263. pantu un ar ko lūdz atcelt Komisijas 2016. gada 28. oktobra Lēmumu C(2016) 6950 final par to gāzes vada OPAL atkāpes nosacījumu pārskatīšanu, kuri ir piešķirti atbilstoši Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvai 2003/55/EK (2003. gada 26. jūnijs) par kopīgiem noteikumiem attiecībā uz dabaszgāzes iekšējo tirgu un par Direktīvas 98/30/EK atcelšanu (OV 2003, L 176, 57. lpp.), saistībā ar noteikumiem par trešo personu piekļuvi un tarifu tiesisko regulējumu.

Rezolutīvā daļa

- 1) Prasību noraidīt kā nepieņemamu.
- 2) Par pieteikumiem par iestāšanos lietā vairs nav jālemj.
- 3) Polskie Górnictwo Naftowe i Gazownictwo S.A. sedz savus, kā arī atlīdzina Eiropas Komisijas tiesāšanās izdevumus šajā tiesvedībā un pagaidu noregulējuma tiesvedībā.
- 4) Vācijas Federatīvā Republika sedz savus izdevumus pagaidu noregulējuma tiesvedībā pati.
- 5) Polskie Górnictwo Naftowe i Gazownictwo, Komisija, Vācijas Federatīvā Republika, Eiropas Parlaments, Eiropas Savienības Padome, OPAL Gastransport GmbH & Co. KG un Gazprom Eksport LLC katrs sedz savus tiesāšanās izdevumus, kas ir saistīti ar iestāšanos lietā.

⁽¹⁾ OV C 121, 18.4.2017.

Vispārējās tiesas priekšsēdētāja 2018. gada 20. marta rīkojums – *Hércules Club de Fútbol*/Komisija**(Lieta T-134/17 R)**

Pagaidu noregulējums — Piekļuve dokumentiem — Dokumenti attiecībā uz administratīvo procesu pirms Komisijas lēmuma pieņemšanas attiecībā uz valsts atbalstu, ko Spānija īstenojusi trīs profesionālu futbola klubu labā — Tiesības uz aizstāvību — Piekļuves atteikums — Pieteikums par pagaidu pasākumu noteikšanu — Steidzamības neesamība

(2018/C 166/41)

Tiesvedības valoda – spāņu

Lietas dalībnieki

Prasītājs: *Hércules Club de Fútbol, SAD* (Alikante, Spānija) (pārstāvji: S. Rating un Y. Martínez Mata, advokāti)

Atbildētāja: Eiropas Komisija (pārstāvji: sākotnēji B. Stromsky, G. Luengo un P. Němečková, vēlāk J. Baquero Cruz, G. Luengo un P. Němečková)

Priekšmets

Prasība, kas ir pamatota ar LESD 278. un 279. pantu un ar ko tiek lūgts uzdot Komisijai piešķirt piekļuvi dokumentiem, kuri ir ietverti lietas materiālos, kas attiecas uz valsts atbalstu SA.36387 (2013/C) (ex 2013/NN) (ex 2013/CP), ko Spānija piešķirusi *Valencia Club de Fútbol SAD, Hércules Club de Fútbol un Elche Club de Fútbol SAD*, ciktāl tie attiecas uz prasītāju un ir būtiski svarīgi tā interešu atbilstošai aizstāvībai.

Rezolutīvā daļa

- 1) Pieteikumu par pagaidu noregulējumu noraidīt.
- 2) Lēmuma par tiesāšanās izdevumiem pieņemšanu atlikt.

Prasība, kas celta 2018. gada 22. februārī – *Universität Koblenz-Landau*/Komisija un Izglītības, audiovizuālās jomas un kultūras izpildaģentūra**(Lieta T-108/18)**

(2018/C 166/42)

Tiesvedības valoda – vācu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: *Universität Koblenz-Landau* (Mainca, Vācija) (pārstāvji: C. von der Lühе un I. Michel, advokāti)

Atbildētājas: Eiropas Komisija un Izglītības, audiovizuālās jomas un kultūras izpildaģentūra

Prasījumi

Prasītājas prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

— atcelt atbildētāju 2017. gada 21. decembra lēmumu Nr. OF/2016/0720-EACEA UKOLD;

— atcelt atbildētāju 2018. gada 7. decembra lēmumu Nr. OF/2016/0720;

- līdz tiesvedības par šajā prasībā apstrīdēto lēmumu atcelšanu noslēgumam apturēt piedziņas procedūru, kuras pamatā ir atbildētāju 2017. gada 21. decembra lēmums Nr. OF/2016/0720-EACEA UKOLD un 2018. gada 7. decembra lēmums Nr. OF/2016/0720, kā arī 2018. gada 13. februāra paziņojums par parādu Nr. 3241802552, un
- piespriest atbildētājām atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasības pamatošanai prasītāja izvirza četrus pamatus.

1. Pirmais pamats: Tiesību tikt uzklausi tam principa pārkāpums

Prasītāja apgalvo, ka galīgais lēmums ir ticis pieņemts priekšlaicīgi, lai gan bijis zināms, ka prasītāja no tās neatkarīgu apstākļu dēļ un lēmuma pieņemšanas brīdī objektīvu iemeslu dēļ nevarēja iesniegt dokumentus par līdzekļu izmantošanas atbilstīgumu. Turklāt nespēja sniegt papildu informāciju un pierādījumus no tās neatkarīgu, objektīvu apstākļu dēļ esot bijusi tikai pagaidu rakstura.

2. Otrais pamats: Savienības tiesību kļūdaina piemērošana

Turpinot prasītāja norāda, ka atgūšanas lēmumi ir pretrunā LESD 5. panta 4. punktam, kā arī Finanšu regulas 135. panta 4. punktam un esot pretrunā arī ar pušu vienošanos, jo neesot izpildīti atgūšanas materiāltiesiskie nosacījumi.

3. Trešais pamats: Atgūšanas pasākumu nepietiekams pamatojums

Atgūšanas lēmumos esot ietverti tikai virspusīgi un vispārīgi apsvērumi, nesniedzot detalizētus paskaidrojumus, un tādēļ saturiski tie neesot saprotami.

4. Ceturtais pamats: Samērīguma principa pārkāpums

Visas summas atgūšana tikai īpašos ārkārtas apstākļos, kuri neesot konstatējami, varot būt *ultima ratio*.

Prasība, kas celta 2018. gada 22. februārī – *Grange Backup Power*/Komisija

(Lieta T-110/18)

(2018/C 166/43)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Prasītājs: Grange Backup Power Ltd (Dublina, Īrija) (pārstāvji: M. Segura Catalán un M. Clayton, advokāti)

Atbildētāja: Eiropas Komisija

Prasījumi

Prasītāja prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

- atcelt Komisijas Lēmumu C(2017) 7789 *final* (2017. gada 24. novembris) par Īrijas jaudas mehānismu (SA.44464 (2017/N)), ko ieviesusi Īrija;
- atcelt Komisijas Lēmumu C(2017) 7794 *final* (2017. gada 24. novembris) par Ziemeļīrijas jaudas mehānismu (SA.44465 (2017/N)), ko ieviesusi Apvienotā Karaliste, un
- piespriest Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Savas prasības pamatošanai prasītājs izvirza vienu pamatu, kas izriet no tā, ka Komisija neesot uzsākusi LESD 108. panta 2. punktā un Regulas Nr. 2015/1589 ⁽¹⁾ 4. panta 4. punktā paredzēto formālo izmeklēšanas procedūru, neraugoties uz šaubām attiecībā uz visā salā pastāvošā jaudas atalgošanas mehānisma (turpmāk tekstā – “JAM”) saderību ar valsts atbalsta un iekšējā tirgus noteikumiem, tādējādi atņemot prasītājam tā procesuālās tiesības. Šis pamats ir sadalīts četrās daļās:

- pirmā daļa attiecas uz būtiskām grūtībām, par ko liecina procedūras ilgums un apstākļi;
- ar otro daļu tiek apgalvots, ka Komisijai bija jābūt šaubām par jaudas atalgošanas mehānisma finansēšanas mehānisma saderību ar LESD;
- ar trešo daļu tiek apgalvots, ka Komisijai bija jābūt šaubām par JAM saderību ar iekšējo tirgu, it īpaši ar Pamatnostādnēm par valsts atbalstu vides aizsardzībai un enerģētikai 2014.–2020. gadam ⁽²⁾;
- pamata ceturtajā daļā prasītājs apgalvo, ka Komisijai, izvērtējot jaudas atalgošanas mehānismu, bija jābūt šaubām saistībā ar sekām, kādas izriet no Apvienotās Karalistes paziņojuma par izstāšanos no Eiropas Savienības.

⁽¹⁾ Padomes Regula (ES) 2015/1589 (2015. gada 13. jūlijs), ar ko nosaka sīki izstrādātus noteikumus Līguma par Eiropas Savienības darbību 108. panta piemērošanai (OV 2015, L 248, 9. lpp.).

⁽²⁾ Komisijas paziņojums – Pamatnostādnes par valsts atbalstu vides aizsardzībai un enerģētikai 2014.–2020. gadam (OV 2014, C 200, 1. lpp.).

Prasība, kas celta 2018. gada 1. martā – *Kuota International/EUIPO – Sintema Sport (“K”)*

(Lieta T-136/18)

(2018/C 166/44)

Valoda, kādā sagatavots prasības pieteikums – franču

Lietas dalībnieki

Prasītāja: *Kuota International Corp. Ltd* (Britu Virdžīnu Salas) (pārstāvis: *C. Herissay Ducamp*, advokāts)

Atbildētājs: Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs (*EUIPO*)

Otra procesa Apelācijas padomē dalībiece: *Sintema Sport Srl* (Albiate, Itālija)

Informācija par procesu EUIPO

Strīdus preču zīmes īpašniece: otra procesa Apelācijas padomē dalībiece

Attiecīgā strīdus preču zīme: Eiropas Savienības grafiska preču zīme “K” – Eiropas Savienības preču zīme Nr. 11 380 771

Process EUIPO: spēkā neesamības atzīšanas process

Apstrīdētais lēmums: EUIPO Apelācijas pirmās padomes 2017. gada 15. decembra lēmums lietā R 3111/2014-1

Prasījumi

Prasītājas prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

- atzīt šo prasību par pieņemamu;

- atcelt apstrīdēto lēmumu, ciktāl tajā ir uzskatīts, ka prasītāja nav iesniegusi pierādījumus par ļaunticību, un ir uzskatīts, ka pieteikums par atzīšanu par spēkā neesošu, kas ir pamatots ar Eiropas Savienības preču zīmju regulas 59. panta 1. punkta b) apakšpunktu, nevar tikt apmierināts;
- atzīt Eiropas Savienības preču zīmi Nr. 11 380 771 par spēkā neesošu, pamatojoties uz Eiropas Savienības preču zīmju regulas 59. panta 1. punkta b) apakšpunktu;
- piespriest EUIPO atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Izvirzītais pamats:

- Regulas Nr. 2017/1001 59. panta 1. punkta b) apakšpunkta pārkāpums.

Prasība, kas celta 2018. gada 2. martā – *Chrome Hearts/EUIPO – Shenzhen Van St. Lonh Jewelry* (Krusta attēls)

(Lieta T-137/18)

(2018/C 166/45)

Valoda, kādā sagatavots prasības pieteikums – angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Chrome Hearts LLC (Holivuda, Kalifornija, Amerikas Savienotās Valstis) (pārstāvis: *M. de Justo Bailey*, advokāts)

Atbildētājs: Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs (EUIPO)

Otra procesa EUIPO Apelācijas padomē dalībiece: Shenzhen Van St. Lonh Jewelry Co. Ltd (Šeņņeņa, Ķīna)

Informācija par procesu EUIPO

Strīdus preču zīmes reģistrācijas pieteikuma iesniedzēja: otra procesa EUIPO Apelācijas padomē dalībiece

Attiecīgā strīdus preču zīme: Eiropas Savienības grafiska preču zīme (Krusta attēls) – reģistrācijas pieteikums Nr. 13 845 871

Process EUIPO: iebildumu process

Apstrīdētais lēmums: EUIPO Apelācijas piektās padomes 2017. gada 19. decembra lēmums lietā R 766/2017-5

Prasījumi

Prasītājas prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

- daļēji atcelt apstrīdēto lēmumu;
- piespriest EUIPO (un personai, kas iestājusies lietā, ja tā kļūst par lietas dalībnieci) atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Izvirzītie pamati

- Regulas 2017/1001 94. panta 1. punkta pārkāpums;

- Regulas 2017/1001 95. panta 1. punkta pārkāpums;
- Regulas 2017/1001 8. panta 5. punkta pārkāpums;
- Regulas 2017/1001 8. panta 1. punkta b) apakšpunkta pārkāpums daļā, kurā apstrīdētais lēmums attiecas uz tādām precēm kā “gaisa atsvaidzinātāji” un “zobu tīrīšanas izstrādājumi”.

Prasība, kas celta 2018. gada 1. martā – APG Intercon u.c./Padome u.c.

(Lieta T-147/18)

(2018/C 166/46)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāji: APG Intercon Ltd (Nikosija, Kipra) un 147 citi (pārstāvji: A. Markides, K. Scordis, A. Gavrielides, C. Velaris, C. Velaris, advokāti, A. Robertson, QC (Queen’s Counsel) un G. Rothschild, barrister)

Atbildētājas: Eiropas Savienības Padome, Eiropas Komisija, Eiropas Centrālā banka, Eurogrupa (pārstāve: Eiropas Savienības Padome) un Eiropas Savienība (pārstāve: Eiropas Komisija)

Prasītāju prasījumi

Prasītāju prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

- piespriest atbildētājām izmaksāt prasītājiem naudas summas, kas ir norādītas prasības pieteikumam pievienotajā grafikā, pieskaitot uzkrātos procentus no 2013. gada 26. marta līdz Vispārējās tiesas sprieduma pasludināšanai, kā atlīdzību par zaudējumiem, kas ir nodarīti ar Eurogroup lēmumiem par Cyprus Popular Bank Public Co Ltd (turpmāk tekstā – “Laiki Bank”) noregulējumu, Bank of Cyprus Public Company Limited (turpmāk tekstā – “Bank of Cyprus”) iekšējo rekapitalizāciju un minēto banku aktīvu un filiāļu Grieķijā pārdošanu, un/vai ar ārkārtas likviditātes palīdzības sniegšanu Laiki Bank, kam Eiropas Centrālā banka bija devusi piekrišanu, un ar tam sekojošo atbilstīgo pasīvu nodošanu Bank of Cyprus saskaņā ar Eiropas Centrālās bankas norādījumiem;

vai pakārtoti:

- atzīt, ka atbildētājām ir iestājusies ārpuslīgumiskā atbildība un noteikt procedūru, kas ir jāpiemēro, lai konstatētu faktiskos atlīdzināmos zaudējumus, kuri ir radušies prasītājiem;

un katrā ziņā:

- piespriest atbildētājām atlīdzināt prasītāju tiesāšanās izdevumus saistībā ar prasības celšanu.

Pamati un galvenie argumenti

Prasības pamatošanai prasītāji izvirza divus pamatus.

1. Ar pirmo pamatu tiek apgalvots, ka nav ievēroti vienlīdzīgas attieksmes un nediskriminācijas pamatprincipi.

- ar Eiropas Savienības iestāžu noteiktajiem pasākumiem esot īstenota prettiesiska Laiki Bank kreditoru un/vai Bank of Cyprus kreditoru diskriminācija;
- minētie pārkāpumi esot bijuši pietiekami nopietni, jo iestādes esot acīmredzami un ievērojami pārsniegušas savu rīcības brīvību, un
- starp pārkāpumiem un prasītājiem nodarīto kaitējumu pastāvēt tieša cēloņsakarība.

2. Ar otro pamatu tiek apgalvots, ka nav ievērots īpašumtiesību aizsardzības pamatprincips:

- ar Eiropas Savienības iestāžu noteiktajiem pasākumiem prasītājiem noguldītājiem esot atņemtas to īpašumtiesības;
- pārkāpjot īpašumtiesību aizsardzības pamatprincipu, prasītājiem noguldītājiem neesot piešķirta taisnīga atlīdzība par tiem nodarītajiem zaudējumiem;
- minētie pārkāpumi esot bijuši pietiekami nopietni, jo iestādes esot acīmredzami un ievērojami pārsniegušas savu rīcības brīvību, un
- starp pārkāpumiem un prasītājiem nodarīto kaitējumu pastāvot tieša cēloņsakarība.

Prasība, kas celta 2018. gada 2. martā – UE/Komisija

(Lieta T-148/18)

(2018/C 166/47)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: UE (pārstāvji: S. Rodrigues un A. Champetier, advokāti)

Atbildētāja: Eiropas Komisija

Prasījumi

Prasītājas prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

- atcelt Komisijas 2017. gada 20. novembrī pieņemto lēmumu, ar ko tika noraidīta viņas sūdzība saistībā ar prasību atlīdzināt viņai radušos zaudējumus;
- atlīdzināt morālo kaitējumu, kas prasītājai radies atbildētājas vainas dēļ un kas novērtēts 10 000 EUR apmērā;
- piespriest atbildētājai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasības pamatošanai prasītāja izvirza divus pamatus.

1. Ar pirmo pamatu tiek apgalvots, ka atbildētāja esot pārkāpusi labas pārvaldības principu un Hartas 41. pantu, kas attiecas uz saprātīga termiņa principu.
2. Ar otro pamatu tiek apgalvots, ka prasītāja esot ievērojusi saprātīga termiņa principu, iesniedzot savu lūgumu sniegt palīdzību.

Prasība, kas celta 2018. gada 7. martā – Scordis, Papapetrou & Co u.c./Padome u.c.

(Lieta T-179/18)

(2018/C 166/48)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāji: Scordis, Papapetrou & Co LLC (Nikosija, Kipra) un pieci citi (pārstāvji: A. Markides, advokāts, A. Robertson, QC, un G. Rothschild, barrister)

Atbildētājas: Eiropas Savienības Padome, Eiropas Komisija, Eiropas Centrālā banka, Eurogrupa (pārstāve: Eiropas Savienības Padome) un Eiropas Savienība (pārstāve: Eiropas Komisija)

Prasītāju prasījumi

Prasītāju prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

- piespriest atbildētājām izmaksāt prasītājiem naudas summas, kuras ir norādītas prasības pieteikumam pievienotajā grafikā, pieskaitot uzkrātos procentus no 2013. gada 26. marta līdz Vispārējās tiesas sprieduma pasludināšanai, kā atlīdzību par kaitējumu, kas ir nodarīts ar Eurogrupas lēmumiem par *Cyprus Popular Bank Public Co Ltd* (turpmāk tekstā – “*Laiki Bank*”) noregulējumu, *Bank of Cyprus Public Company Limited* (turpmāk tekstā – “*Bank of Cyprus*”) iekšējo rekapitalizāciju un minēto banku aktīvu un filiāļu Grieķijā pārdošanu, un/vai ar ārkārtas likviditātes palīdzības sniegšanu *Laiki Bank*, kuram Eiropas Centrālā banka bija devusi piekrišanu, un ar tam sekojošo atbilstīgo pasīvu nodošanu *Bank of Cyprus* saskaņā ar Eiropas Centrālās bankas norādījumiem;

vai pakārtoti:

- atzīt, ka atbildētājām ir iestājusies ārpuslīgumiskā atbildība un noteikt procedūru, kas ir jāpiemēro, lai konstatētu faktiskos atlīdzināmos zaudējumus, kuri ir radušies prasītājiem;

un katrā ziņā:

- piespriest atbildētājām atlīdzināt prasītāju tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasības pamatošanai prasītāji izvirza divus pamatus, kas ir būtībā identiski vai līdzīgi lietā T-147/18 *APG Intercon u.c./Padome u.c.* izvirzītajiem pamatiem.

Prasība, kas celta 2018. gada 12. martā – VL u.c./Parlaments

(Lieta T-183/18)

(2018/C 166/49)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāji: VL, VM, VN un VO (pārstāvji: P. de Bandt, M. Gherghinaru un J. Probst, lawyers)

Atbildētājs: Eiropas Parlaments

Prasījumi

Prasītāju prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

- piespriest atbildētājam saskaņā ar Vispārējās tiesas Reglamenta 89. pantu iesniegt apstrīdētās plenārsēdes ierakstu;
- atzīt šo prasību par zaudējumu atlīdzību par pieņemamu un pamatotu un tādējādi
 - i. piespriest atbildētājam atlīdzināt VL nodarīto materiālo un morālo kaitējumu, kāds izrietot no atbildētāja prettiesiskas rīcības un nolaidības;
 - ii. piespriest atbildētājam atlīdzināt VM, VN un VO nodarīto materiālo un morālo kaitējumu, kāds izrietot no atbildētāja prettiesiskas rīcības un nolaidības;

- izskatītu lietu slēgtā tiesas sēdē saskaņā ar Eiropas Savienības Tiesas Statūtu 31. pantu un Vispārējās tiesas Reglamenta 109. pantu, ja Vispārējai tiesai šajā gadījumā ir nepieciešama mutiska uzklaušanās; un
- piespriest atbildētājam atlīdzināt visus tiesāšanās izdevumus šajā tiesvedībā.

Pamati un galvenie argumenti

Prasības pamatošanai prasītāji apgalvo:

- atbildētājs ir pārkāpis Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 31. un 35. pantu un, vispārīgāk, vispārējo rūpības pienākumu, ciktāl tas nav nodrošinājis VL godīgus un taisnīgus darba apstākļus un atbilstošu medicīnisko aprūpi un palīdzību;
- atbildētāja prettiesiskās rīcības rezultātā VL cieta materiālos zaudējumus, kas būtiski samazināja viņa profesionālos ienākumus (pašreizējos un nākotnē gūstamos), morālo kaitējumu, kas radies no viņa fiziskā un garīgā veselības stāvokļa neatgriezeniskas pasliktināšanās, zaudēja politisko un akadēmisko karjeru, kā arī ir ievērojami pasliktinājusies viņa sociālā un privātā dzīve;
- atbildētāja prettiesiskās rīcības rezultātā VM cieta materiālos zaudējumus, kas saistīti ar ienākumu zaudēšanu; un
- atbildētāja nelikumīgās rīcības rezultātā VM, VN un VO tika nodarīts materiālais kaitējums, kas saistīts ar dažādu administratīvo un juridisko, kā arī ikmēneša aprūpes izdevumu segšanu, kā arī morālais kaitējums.

Prasība, kas celta 2018. gada 9. martā – VP/Cedefop

(Lieta T-187/18)

(2018/C 166/50)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Prasītājs: VP (pārstāvis: L. Levi, advokāts)

Atbildētājs: Eiropas Profesionālās izglītības attīstības centrs (Cedefop)

Prasījumi

Prasītāja prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

- atzīt prasību par pieņemamu un pamatotu;
- atcelt 2017. gada 12. maija lēmumu, ar ko atbildētājs ir noraidījis prasītāja lūgumu pagarināt darba līgumu uz nenoteiktu laiku;
- atcelt 2017. gada 1. decembra lēmumu, ar ko atbildētājs ir noraidījis prasītāja 2017. gada 9. augusta sūdzību par 2017. gada 12. maija lēmumu;
- piespriest kompensāciju par prasītājam nodarīto nemateriālo kaitējumu, kas novērtēta *ex aequo et bono* 100 000 EUR (simt tūkstošu eiro) apmērā;
- piespriest kompensāciju par prasītājam nodarīto materiālo kaitējumu, un
- piespriest atlīdzināt visus tiesāšanās izdevumus, kas prasītājam radušies šajā tiesvedībā.

Pamati un galvenie argumenti

Prasības pamatošanai prasītājs izvirza argumentu, ar kuru tas apgalvo, ka atbildētāja lēmums nepagarināt prasītāja darba līgumu esot pieņemts, pārkāpjot tiesības tikt uzklausiņam, neievērojot rūpības pienākumu un pienākumu norādīt pamatojumu un pārkāpjot pienākumu uzklausiņ tiešo priekšnieku, kā arī minētajā lēmumā esot pieļauta acīmredzama kļūda vērtējumā un esot konstatējama pilnvaru ļaunprātīga izmantošana.

Prasība, kas celta 2018. gada 12. martā – Papaconstantinou u.c./Padome u.c.

(Lieta T-188/18)

(2018/C 166/51)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāji: Adonis Papaconstantinou (Nikosija, Kipra) un 722 citi (pārstāvji: A. Markides, M. Ioannides, C. Velaris un C. Velaris, advokāti, A. Robertson, QC, un G. Rothschild, barrister)

Atbildētājas: Eiropas Savienības Padome, Eiropas Komisija, Eiropas Centrālā banka, Eurogrupa (pārstāve: Eiropas Savienības Padome) un Eiropas Savienība (pārstāve: Eiropas Komisija)

Prasītāju prasījumi

Prasītāju prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

- piespriest atbildētājām izmaksāt prasītājiem naudas summas, kas ir norādītas prasības pieteikumam pievienotajā grafikā, pieskaitot uzkrātos procentus no 2013. gada 26. marta līdz Vispārējās tiesas sprieduma pasludināšanai, kā atlīdzību par zaudējumiem, kas ir nodarīti ar Eurogroup lēmumiem par Cyprus Popular Bank Public Co Ltd (turpmāk tekstā – “Laiki Bank”) noregulējumu, Bank of Cyprus Public Company Limited (turpmāk tekstā – “Bank of Cyprus”) iekšējo rekapitalizāciju un minēto banku aktīvu un filiāļu Grieķijā pārdošanu, un/vai ar ārkārtas likviditātes palīdzības sniegšanu Laiki Bank, kam Eiropas Centrālā banka bija devusi piekrišanu, un ar tam sekojošo atbilstīgo pasīvu nodošanu Bank of Cyprus saskaņā ar Eiropas Centrālās bankas norādījumiem;

vai pakārtoti:

- atzīt, ka atbildētājām ir iestājusies ārpuslīgumiskā atbildība un noteikt procedūru, kas ir jāpiemēro, lai konstatētu faktiskos atlīdzināmos zaudējumus, kuri ir radušies prasītājiem;

un katrā ziņā:

- piespriest atbildētājām atlīdzināt prasītāju tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasības pamatošanai prasītāji izvirza divus pamatus, kas ir būtībā identiski vai līdzīgi lietā T-147/18 APG Intercon u.c./Padome u.c. izvirzītajiem pamatiem.

Prasība, kas celta 2018. gada 15. martā – Lipitalia 2000 un Assograssi/Komisija

(Lieta T-189/18)

(2018/C 166/52)

Tiesvedības valoda – itāļu

Lietas dalībnieki

Prasītājas: Lipitalia 2000 SpA (Turīna, Itālija), Assograssi – Associazione Nazionale Produttori Grassi e Proteine Animali (Buccinasco, Itālija) (pārstāvis: M. Moretto, advokāts)

Atbildētāja: Eiropas Komisija

Prasījumi

Prasītāju prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

- atzīt, ka Eiropas Komisija, nenododama regulatīvās komitejas balsojumam – saskaņā ar Lēmuma 1999/[468]/EK 5. a pantā paredzēto procedūru – projektu, kurā izklāstīti pasākumi, ar kuriem tiks pārskatīts Regulas Nr. 999/2001 IV pielikuma V nodaļas E iedaļas 2. punktā joprojām noteiktais aizliegums eksportēt tādu organisko mēslojumu un augsnes ielabotājus, kuru sastāvā ir no atgremotājiem iegūtas pārstrādātas dzīvnieku olbaltumvielas, nav izpildījusi pienākumus, kas tai izriet no Regulas Nr. 999/2001, Regulas Nr. 178/2002 un Regulas Nr. 1069/2009, kā arī vispārējiem nediskriminācijas un samērīguma principiem;
- piespriest atbildētājai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasītājas apgalvo, ka – lai arī kopš 2017. gada 1. jūlija Komisija, ņemdam vērā govju sūkļveida encefalopātijas (*Bovine Spongiform Encephalopathy* – BSE) epidemioloģiskās situācijas krasi uzlabošanos Savienībā, no jauna ir atļāvusi no atgremotājiem iegūtu pārstrādātu dzīvnieku olbaltumvielu (PDO) eksportu – šīs pašas no atgremotājiem iegūtās PDO saturošo organisko mēslojumu un augsnes ielabotāju (OMAI) eksports neizskaidrojamā kārtā joprojām ir aizliegts Regulas Nr. 999/2001 IV pielikuma V nodaļas E iedaļas 2. punktā. Šis aizliegums tiek piemērots, neskatoties uz to, ka gandrīz visas dalībvalstis tagad jau tiek kvalificētas kā vērā neņemama BSE riska valstis, un lai arī starptautiskais standarts, ko noteicis Starptautiskais Epizootiju birojs (*Office international des épizooties* – OIE), neparedz šādu aizliegumu attiecībā uz OMAI, kuru izcelsmes vieta ir šādi kvalificētas valstis.

Turklāt prasītājas uzskata, ka Savienība – pretēji OIE noteiktajam starptautiskajam standartam – aizliedz (no atgremotājiem iegūtās PDO saturošos) OMAI eksportēt pat tad, ja to izcelsmes vieta ir dalībvalstis, kurās ir vērā neņemams risks, taču atļauj šos pašus produktus tirgot savā teritorijā. Bez tam tā pat atļaujot no trešajām valstīm, kuru vidū ir arī valstis, kurās BSE risks ir kontrolēts vai nenosakāms, ievest gan PDO, tostarp no atgremotājiem iegūtās, gan tādas PDO saturošus produktus kā, piemēram, OMAI.

Zaudējumi, kas Savienībā esošajiem saimnieciskās darbības subjektiem ir radušies no tā, ka tiek aizliegts eksportēt no atgremotājiem iegūtos PDO saturošus OMAI, ir milzīgi.

Prasības pamatošanai prasītāji apgalvo, ka Savienības tiesībās Komisijai ir uzlikts pienākums rīkoties, lai šo situāciju atrisinātu.

Konkrēti, prasītāju ieskatā:

1. Neesot izpildīts pienākums, kas Komisijai izriet no Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (EK) Nr. 999/2001 (2001. gada 22. [maijs]), ar ko paredz noteikumus dažu transmisīvo sūkļveida encefalopātiju profilaksei, kontrolei un apkarošanai (OV 2001, L 147, 1. lpp.), 7. panta un 5. panta 1. un 3. punkta, Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (EK) Nr. 178/2002 (2002. gada 28. [janvāris]), ar ko paredz pārtikas aprites tiesību aktu vispārīgus principus un prasības, izveido Eiropas Pārtikas nekaitīguma iestādi un paredz procedūras saistībā ar pārtikas nekaitīgumu (OV 2002, L 31, 1. lpp.), 5. panta 3. punkta un 7. panta un Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (EK) Nr. 1069/2009 (2009. gada 21. oktobris), ar ko nosaka veselības aizsardzības noteikumus attiecībā uz dzīvnieku izcelsmes blakusproduktiem un atvasinātajiem produktiem, kuri nav paredzēti cilvēku patēriņam, un ar ko atceļ Regulu (EK) Nr. 1774/2002 (Dzīvnieku izcelsmes blakusproduktu regula) (OV 2009, L 300, 1. lpp.), 43. panta 4. punkta.

2. Neesot izpildīts pienākums rīkoties, kas Komisijai izriet no nediskriminācijas un samērīguma principiem, Regulas (EK) Nr. 178/2002 7. panta 2. punkta, kā arī Regulas (EK) Nr. 999/2001 23. un 24. panta.

Prasība, kas celta 2018. gada 19. martā – *Andreas Stihl/EUIPO – Giro Travel* (Pelēkas un oranžas krāsas kombinācija)

(Lieta T-193/18)

(2018/C 166/53)

Valoda, kādā sagatavots prasības pieteikums – angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Andreas Stihl AG & Co. KG (Waiblingen, Vācija) (pārstāvji: S. Völker, M. Pemsel un C. Eulenpesch, advokāti)

Atbildētājs: Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs (EUIPO)

Otra procesa EUIPO Apelācijas padomē dalībniece: Giro Travel Company (Roman, Rumānija)

Informācija par procesu EUIPO

Strīdus preču zīmes reģistrācijas pieteikuma iesniedzēja: prasītāja

Attiecīgā strīdus preču zīme: Eiropas Savienības krāsas preču zīme, kurā ir attēlota pelēkās un oranžās krāsas kombinācija – reģistrācijas pieteikums Nr. 7 472 723

Process EUIPO: spēkā neesamības atzīšanas process

Apstrīdētais lēmums: EUIPO Apelācijas otrās padomes 2018. gada 23. janvāra lēmums lietā R 200/2017-2

Prasījumi

Prasītājas prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

- atcelt apstrīdēto lēmumu,
- piespriest EUIPO atlīdzināt tiesāšanās izdevumus, tostarp procesā Apelācijas padomē radušos izdevumus.

Izvirzītais pamats:

- Regulas Nr. 2017/1001 4. panta, lasot to kopsakarā ar 7. panta 1. punkta a) apakšpunktu, pārkāpums.

Prasība, kas celta 2018. gada 16. martā – *Rewe-Beteiligungs-Holding International/EUIPO – Wessanen Benelux* (“BonNatura”)

(Lieta T-194/18)

(2018/C 166/54)

Valoda, kādā sagatavots prasības pieteikums – angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Rewe-Beteiligungs-Holding International GmbH (Ķelne, Vācija) (pārstāvji: S. Brandstätter, M. Kinkeldey un J. Rosenhäger, advokāti)

Atbildētājs: Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs (EUIPO)

Otra procesa EUIPO Apelācijas padomē dalībniece: *Wessanen Benelux BV* (Amsterdam, Nīderlande).

Informācija par procesu EUIPO

Strīdus preču zīmes reģistrācijas pieteikuma iesniedzēja: prasītāja

Attiecīgā strīdus preču zīme: Eiropas Savienības grafiska preču zīme “BonNatura” – reģistrācijas pieteikums Nr. 14 038 491

Process EUIPO: iebildumu process

Apstrīdētais lēmums: EUIPO Apelācijas piektās padomes 2018. gada 8. janvāra lēmums lietā R 949/2017-5

Prasījumi

Prasītājas prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

- atcelt apstrīdēto lēmumu,
- piespriest EUIPO atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Izvirzītais pamats:

- Regulas 2017/1001 8. panta 1. punkta b) apakšpunkta un 46. panta pārkāpums.

Prasība, kas celta 2018. gada 20. martā – *Vital Capital Investments u.c./Padome u.c.*

(Lieta T-196/18)

(2018/C 166/55)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāji: *Vital Capital Investments LP* (Tortola, Britu Virdžīnu Salas) un seši citi (pārstāvji: *A. Markides*, *M. Ioannides*, *C. Velaris* un *C. Velaris*, advokāti, *A. Robertson*, QC, un *G. Rothschild*, barrister)

Atbildētājas: Eiropas Savienības Padome, Eiropas Komisija, Eiropas Centrālā banka, Eurogrupa (pārstāve: Eiropas Savienības Padome) un Eiropas Savienība (pārstāve: Eiropas Komisija)

Prasītāju prasījumi

Prasītāju prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

- piespriest atbildētājām izmaksāt prasītājiem naudas summas, kas ir norādītas prasības pieteikumam pievienotajā grafikā, pieskaitot uzkrātos procentus no 2013. gada 26. marta līdz Vispārējās tiesas sprieduma paskaidrošanai, kā atlīdzību par zaudējumiem, kas ir nodarīti ar Eurogroup lēmumiem par *Cyprus Popular Bank Public Co Ltd* (turpmāk tekstā – “*Laiki Bank*”) noregulējumu, *Bank of Cyprus Public Company Limited* (turpmāk tekstā – “*Bank of Cyprus*”) iekšējo rekapitalizāciju un minēto banku aktīvu un filiāļu Grieķijā pārdošanu, un/vai ar ārkārtas likviditātes palīdzības sniegšanu *Laiki Bank*, kam Eiropas Centrālā banka bija devusi piekrišanu, un ar tam sekojošo atbilstīgo pasīvu nodošanu *Bank of Cyprus* saskaņā ar Eiropas Centrālās bankas norādījumiem;

vai pakārtoti:

- atzīt, ka atbildētājām ir iestājusies ārpuslīgumiskā atbildība un noteikt procedūru, kas ir jāpiemēro, lai konstatētu faktiskos atlīdzināmos zaudējumus, kuri ir radušies prasītājiem;

un katrā ziņā:

— piespriet atbildētājām atlīdzināt prasītāju tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasības pamatošanai prasītāji izvirza divus pamatus, kas ir būtībā identiski vai līdzīgi lietā T-147/18 *APG Intercon u.c./Padome u.c.* izvirzītajiem pamatiem.

Prasība, kas celta 2018. gada 23. martā – *Diusa Rendering un Assograssi/Komisija*

(Lieta T-201/18)

(2018/C 166/56)

Tiesvedības valoda – itāļu

Lietas dalībnieki

Prasītājas: *Diusa Rendering Srl* (Pjačenca, Itālija), *Assograssi – Associazione Nazionale Produttori Grassi e Proteine Animali* (Buccinasco, Itālija) (pārstāvis: M. Moretto, advokāts)

Atbildētāja: Eiropas Komisija

Prasījumi

Prasītāju prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

- atzīt, ka Eiropas Komisija, nenododama regulatīvās komitejas balsojumam – saskaņā ar Lēmuma 1999/[468]/EK 5. a pantā paredzēto procedūru – projektu, kurā izklāstīti pasākumi, ar kuriem tiks pārskatīts Regulas Nr. 1069/2009 43. panta 3. punktā joprojām noteiktais aizliegums eksportēt tādu organisko mēslojumu un augsnes ielabotājus, kas iegūti no 2. kategorijas materiāliem, nav izpildījusi pienākumus, kas tai izriet no Regulas Nr. 1069/2009, Regulas Nr. 178/2001 un Regulas Nr. 999/2001, kā arī vispārējiem nediskriminācijas un samērīguma principiem;
- piespriet atbildētājai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasītājas apgalvo, ka – lai arī līdz 2011. gadam no 2. (un/vai 3.) kategorijas dzīvnieku izcelsmes blakusproduktiem iegūtā organiskā mēslojuma un augsnes ielabotāju (OMAI) eksportēšana uz trešajām valstīm bija atļauta un vienīgais aizliegums attiecās uz OMAI, kas satur no atgremotājiem iegūtas pārstrādātas dzīvnieku olbaltumvielas (PDO) – šobrīd no 2. kategorijas materiāla iegūto OMAI eksportēšana uz trešajām valstīm ir aizliegta tāpēc, ka spēkā ir stājusies Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 1069/2009 (2009. gada 21. oktobris), ar ko nosaka veselības aizsardzības noteikumus attiecībā uz dzīvnieku izcelsmes blakusproduktiem un atvasinātajiem produktiem, kuri nav paredzēti cilvēku patēriņam, un ar ko atceļ Regulu (EK) Nr. 1774/2002 (Dzīvnieku izcelsmes blakusproduktu regula) (OV 2009, L 300, 1. lpp.) un tāpēc, ka Komisija nav pieņēmusi vajadzīgos īstenošanas noteikumus. Šis aizliegums tiek joprojām piemērots, neskatoties uz to, ka gandrīz visas Savienības dalībvalstis tagad jau tiek kvalificētas kā vērā ņemama BSE riska valstis un lai arī starptautiskais standarts, ko noteicis Starptautiskais Epizootiju birojs (*Office international des épizooties* – OIE), neparedz šādu aizliegumu attiecībā uz OMAI, kuru izcelsmes vieta ir šādi kvalificētas valstis.

Turklāt prasītājas uzskata, ka Savienība aizliedz no 2. kategorijas materiāliem iegūtos OMAI eksportēt pat tad, ja to izcelsmes vieta ir dalībvalstis, kurās ir vērā ņemams risks – taču atļauj šos pašus produktus tirgot un lietot savā teritorijā; tādējādi Savienība patiesībā atzīstot, ka OMAI, kas iegūti no 2. kategorijas materiāliem atbilstoši noteikumiem, kas izklāstīti Regulā Nr. 1069/2009 un Komisijas Regulā (ES) Nr. 142/2011 (2011. gada 25. februāris), ar kuru īsteno Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 1069/2009, ar ko nosaka veselības aizsardzības noteikumus attiecībā uz dzīvnieku izcelsmes blakusproduktiem un atvasinātajiem produktiem, kuri nav paredzēti cilvēku patēriņam, un īsteno Padomes Direktīvu 97/78/EK attiecībā uz dažiem paraugiem un precēm, kam uz robežas neveic veterinārās pārbaudes atbilstīgi minētajai direktīvai (Dokuments attiecas uz EEZ) (OV 2011, L 54, 1. lpp.), neapdraud cilvēku un dzīvnieku veselību.

Prasītājas uzskata, ka Savienība, lai arī noteikdama kategorisku aizliegumu eksportēt attiecīgos OMAI, turpretim atļauj no trešajām valstīm, ieskaitot kontrolēta vai nenosakāma riska valstīm, ne tikai importēt pārtikas un lopbarības produktus, kas iespējami varētu būt iegūti, izmantojot OMAI no trešajām valstīm, kurās ne vienmēr tiek nodrošināti tādi paši drošuma standarti, kādi tiek garantēti attiecībā uz OMAI, kas ražoti Savienībā, bet arī importēt tādus dzīvus dzīvniekus (cūkas un mājputnus) un svaigu gaļu, kas iegūta no tādiem dzīvniekiem, kuri iespējami ir baroti tieši ar rupja maluma miltiem, kas iegūti arī no atgremotāju materiāla.

Zaudējumi, kas Savienībā esošajiem saimnieciskās darbības subjektiem ir radušies no tā, ka tiek aizliegts eksportēt no 2. kategorijas blakusproduktiem iegūtos OMAI, esot milzīgi.

Pamati un galvenie argumenti ir līdzīgi lietā T-189/18, *Lipitalia 2000* un *Assograssi/Komisija* izklāstītajiem.

It īpaši tiek apgalvots, ka esot pārkāpti Regulas Nr. 1069/2009 43. panta 3. punkts un 52. panta 4. punkts.

Prasība, kas celta 2018. gada 23. martā – Bruel/Komisija

(Lieta T-202/18)

(2018/C 166/57)

Tiesvedības valoda – franču

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Damien Bruel (Parīze, Francija) (pārstāvis: *H. Hansen*, advokāts)

Atbildētāja: Eiropas Komisija

Prasījumi

Prasītājs lūdz Vispārējo tiesu:

— atzīt šo prasības pieteikumu par pieņemamu un pamatotu;

līdz ar to:

— atcelt 2018. gada 18. janvāra Lēmumu “Ģenerālsēkretāra lēmums saskaņā ar Regulas Nr. 1049/2001 īstenošanas kārtības 4. pantu” sakarā ar Regulas Nr. 1049/2001 4. panta, 6. un 9. panta, Hartas 47. panta, Eiropas Cilvēktiesību konvencijas 6. panta, vispārējā pušu procesuālo tiesību vienlīdzības principa pārkāpumu un pienākuma norādīt pamatojumu neizpildi;

katrā ziņā:

— piespriest atbildētājai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus;

— ļaut prasītājam izmantot visas pārējās tiesības, prasījumus, pamatus un prasības.

Pamati un galvenie argumenti

Prasības pamatošanai prasītājs izvirza četrus pamatus.

1. Ar pirmo pamatu tiek apgalvots, ka esot pārkāpts Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (EK) Nr. 1049/2001 (2001. gada 30. maijs) par publisku piekļuvi Eiropas Parlamenta, Padomes un Komisijas dokumentiem (OV 2001, L 145, 43. lpp.) 4. un 9. pants.

2. Ar otro pamatu tiek apgalvots, ka esot pārkāpts Regulas Nr. 1049/2001 6. pants.

3. Ar trešo pamatu tiek apgalvots, ka esot pārkāpts vispārējais pušu procesuālo tiesību vienlīdzības princips, kā arī Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 47. pants un Eiropas Cilvēktiesību konvencijas 6. pants.
4. Ar ceturto pamatu tiek apgalvots, ka esot pārkāpts Regulas Nr. 1049/2001 4. panta 6. punkts, samērīguma princips un neesot izpildīts pienākums norādīt pamatojumu.

Prasība, kas celta 2018. gada 22. martā – Porsche/EUIPO – Autec (Automobiļi)

(Lieta T-209/18)

(2018/C 166/58)

Valoda, kādā sagatavots prasības pieteikums – vācu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Dr. Ing. h.c. F. Porsche AG (Štutgarte, Vācija) (pārstāvis: C. Klawitter, advokāts)

Atbildētājs: Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs (EUIPO)

Otra procesa EUIPO Apelācijas padomē dalībiece: Autec AG (Nirnberga, Vācija)

Informācija par procesu EUIPO

Strīdus dizainparauga īpašniece: prasītāja

Attiecīgais strīdus dizainparaugs: Kopienas dizainparaugs Nr. 1230593-0001

Apstrīdētais lēmums: EUIPO Apelācijas trešās padomes 2018. gada 19. janvāra lēmums lietā R 945/2016–3

Prasījumi

Prasītājas prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

- atcelt apstrīdēto lēmumu un noraidīt pieteikumu par apstrīdētā Kopienas dizainparauga Nr. 1230593-0001 spēkā neesamības atzīšanu.

Izvirzītie pamati:

- Regulas Nr. 6/2002 5. panta pārkāpums;
- Regulas Nr. 6/2002 6. panta pārkāpums.

Prasība, kas celta 2018. gada 22. martā – Porsche/EUIPO – Autec (Automobiļi)

(Lieta T-210/18)

(2018/C 166/59)

Valoda, kādā sagatavots prasības pieteikums – vācu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Dr. Ing. h.c. F. Porsche AG (Štutgarte, Vācija) (pārstāvis: C. Klawitter, advokāts)

Atbildētājs: Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs (EUIPO)

Otra procesa EUIPO Apelācijas padomē dalībiece: Autec AG (Nirnberga, Vācija)

Informācija par procesu EUIPO

Strīdus dizainparauga īpašniece: prasītāja

Attiecīgais strīdus dizainparaugs: Kopienas dizainparaugs Nr. 198387–0001

Apstrīdētais lēmums: EUIPO Apelācijas trešās padomes 2018. gada 19. janvāra lēmums lietā R 941/2016–3

Prasījumi

Prasītājas prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

- atcelt apstrīdēto lēmumu un noraidīt pieteikumu par apstrīdētā Kopienas dizainparauga Nr. 198387–0001 spēkā neesamības atzīšanu.

Izvirzītie pamati:

- Regulas Nr. 6/2002 5. panta pārkāpums;
- Regulas Nr. 6/2002 6. panta pārkāpums.

Prasība, kas celta 2018. gada 27. martā – Brita/EUIPO (Krāna dzērienu sagatavošanai un dozēšanai forma)

(Lieta T-213/18)

(2018/C 166/60)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Brita GmbH (Taunusstein, Vācija) (pārstāvis: P. Koch Moreno, advokāts)

Atbildētājs: Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs (EUIPO)

Informācija par procesu EUIPO

Attiecīgā strīdus preču zīme: Eiropas Savienības trīsdimensiju preču zīme melnā un baltā krāsā (Krāna dzērienu sagatavošanai un dozēšanai forma) – reģistrācijas pieteikums Nr. 16 053 068

Apstrīdētais lēmums: EUIPO Apelācijas ceturtās padomes 2018. gada 22. janvāra lēmums lietā R 1864/2017–4

Prasījumi

Prasītājas prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

- atcelt apstrīdēto lēmumu,
- uzdot apmierināt Eiropas Savienības preču zīmes reģistrācijas pieteikumu Nr. 16 053 068 attiecībā uz visām pieteiktajām precēm un pakalpojumiem, kas ietilpst 7., 11., 21., 37. un 40. klasē, un
- piespriest EUIPO segt savus, kā arī atlīdzināt BRITA GmbH tiesāšanās izdevumus.

Izvirzītais pamats:

- Regulas 2017/1001 7. panta 1. punkta b) apakšpunkta pārkāpums.

**Prasība, kas celta 2018. gada 23. martā – *Aliança – Vinhos de Portugal*/EUIPO – *Lidl Stiftung*
("ALIANÇA VINHOS DE PORTUGAL")**

(Lieta T-222/18)

(2018/C 166/61)

Valoda, kādā sagatavots prasības pieteikums – angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Aliança – Vinhos de Portugal SA (Anadia, Portugāle) (pārstāvis: J. Mioludo, advokāts)

Atbildētājs: Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs (EUIPO)

Otra procesa EUIPO Apelācijas padomē dalībiece: Lidl Stiftung & Co. KG (Neckarsulm, Vācija)

Informācija par procesu EUIPO

Strīdus preču zīmes īpašniece: prasītāja

Attiecīgā strīdus preču zīme: Eiropas Savienības grafiska preču zīme "ALIANÇA VINHOS DE PORTUGAL" – Eiropas Savienības preču zīme Nr. 13 907 027

Process EUIPO: spēkā neesamības atzīšanas process

Apstrīdētais lēmums: EUIPO Apelācijas piektās padomes 2018. gada 15. janvāra lēmums lietā R 1206/2017-5

Prasījumi

Prasītājas prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

- atcelt apstrīdēto lēmumu;
- atcelt Anulēšanas nodaļas 2017. gada 4. aprīļa lēmumu anulēšanas lietā Nr. 13433 C;
- noraidīt pieteikumu par Eiropas Savienības preču zīmes Nr. 13 907 027 "ALIANÇA VINHOS DE PORTUGAL" (grafiska preču zīme) atzīšanu par spēkā neesošu;
- atstāt spēkā Eiropas Savienības preču zīmes Nr. 13 907 027 "ALIANÇA VINHOS DE PORTUGAL" (grafiska preču zīme) reģistrāciju attiecībā uz visām aptvertajām precēm;
- piespriest EUIPO un *Lidl Stiftung & Co. KG* segt savus, kā arī atlīdzināt prasītājas tiesāšanās izdevumus.

Izvirzītais pamats:

- Regulas 2017/1001 8. panta 1. punkta b) apakšpunkta un 60. panta 1. punkta a) apakšpunkta pārkāpums.

Vispārējās tiesas 2018. gada 13. marta rīkojums – *Amorepacific/EUIPO – Primavera Life* (“*p primera Pure Sprout Energy*”)

(Lieta T-684/17) ⁽¹⁾

(2018/C 166/62)

Tiesvedības valoda – vācu

Ceturtās palātas priekšsēdētājs ir izdevis rīkojumu izslēgt lietu no reģistra.

⁽¹⁾ OV C 412, 4.12.2017.

